Amsterdams minne-beekje. Deel 3

bron
Amsterdams minne-beekje. Deel 3. Ioost Hartgertsz., Amsterdam 1638

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ams015amst03_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

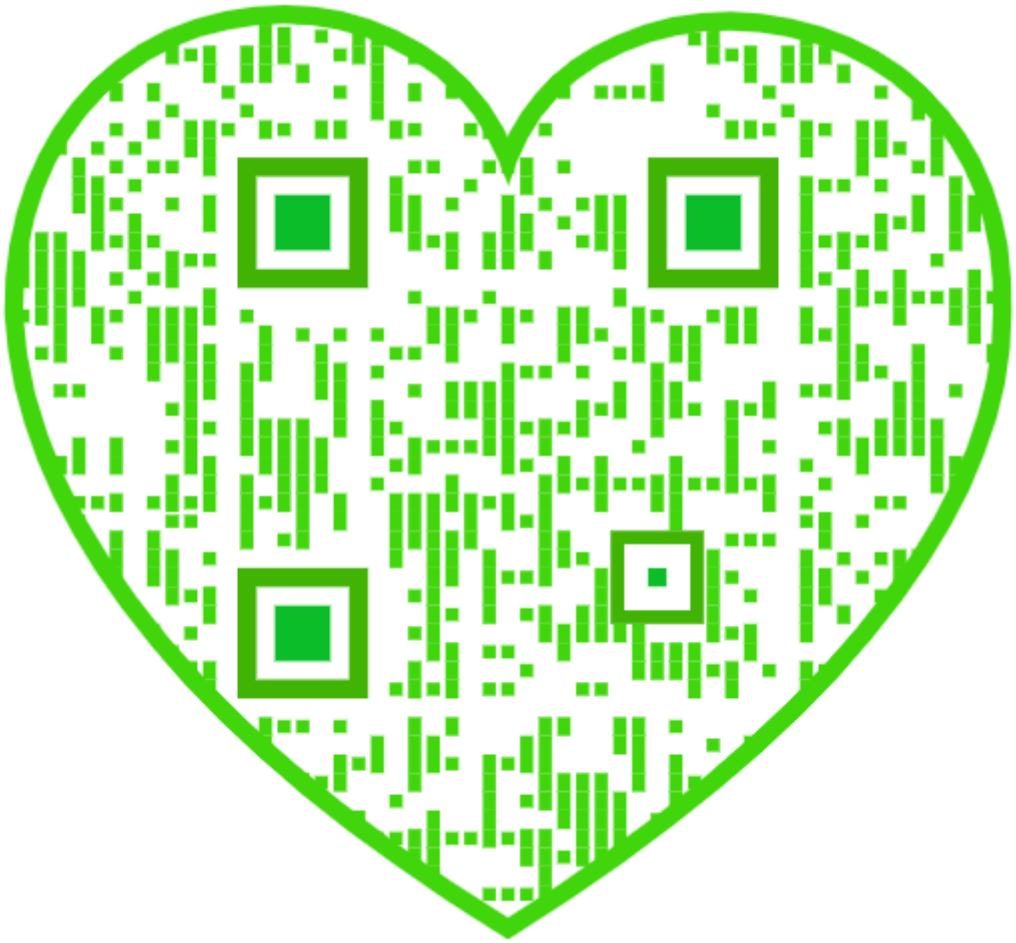

Aen de Amstelsche Sanghers en Sangerinnetjes.

HIer hebt ghy door 't dagelickx versoeck van veel vrolicke Amstelsche soetertjes, wiens nau-luysterende ooren altijdt gretigh zijn om nieuwe Minne-deuntjes te hooren neurien, het derde ontspronghen Minne-beeckje, waer in vloeyen verscheyden Nieuwe aenghename voysjes, daer door ghy V. E. sangh-gierighe keeltjes mede meught laeven, ende V. E. daer mede meught vervrolicken in

desen on-aenghenamen Herfst: Tot dat de vrolicke Lente voortbreng een nieu, en aengenaem werck van de soet-vloeyende Poeet Krul, genaemt Wegh-wijser ter deughden: Bestaende in aenleydinghe van eerbare Vryagie, Emblemataes, Lietjes, soete Comedien, en verscheyden aengename hedendaechsche Historien in Vryagie alhier gheschiedt. Vaert wel: Ende vermaeckt V E. ondertusschen met dit voltoyt soetvloeynde Minne-Beeckje.

Door den gheheelen uwen
JOOST HARTGERSZ.

Het Derde Deel *Van't Amsterdams Minne-Beeckje.*

[Schuylter gheen medoghen]

Stem: *Vlied heen droeve suchjes.*

*S*Chuylter gheen medoghen
In het hertje van mijn Lief, so zijn mijn klachjes al verloren:
'k Heb door Liefds vermoghen
Aen de Minne-godt de trouw van mijn stantvaste liefd' gezworen
Ick sal u lieven, mijn Lief, mijn beminde, soo lang als ick leef,
Ick (die voor u kniel) // De Goon mijn Ziel,
En u, mijn Lichaem gheef.

2 Suchjes zijn mijn spyse,
Traentjes zijn mijn dranck, mijn Lief, mitsdien ick uwe liefd' moet derven:
'k Sal op deze wyse
't Lievend lichaem voen so lang, dat trouwe liefde my doet sterven,

Mach ick liefds lusjes dan geen meer plegen, gelijck als ick placht
Mach ick dan gheen meer // Ghelijck wel eer,
Ghebruycken liefdens macht?
3 Sal ick ondertussen
Vwe lipjes, uwe mondt, u kaeckjes, en u roode wanghen,
Niet meer moghen kussen?
Sult ghy my, mijn lieve lief, by u niet een reys meer ontfanghen?
Sal ick gheen lusjes, geen kusjes meer kryghen, gelijck als ick had,
Toen ick in de min // Mijn herts Sanctin
Om wederminne badt?
4 Lief, sal ick dan blyven,
Afgescheyden sonder u, ha, pronck en perrel aller Vrouwen?
Laet dees vaersjes schryven,
Laetse na mijn doodt, mijn lief, dat bid ick, op mijn Graf-steen houwen,
Hier leyt hy die om sijn lief is gestorven, en rot tot as;
Van de Ziel ontbloot,, Nu tuyght zijn dood',
Hoe trouw zijn liefde was.

I. H. Krul.

Leanders-klacht,

Stemme: Verheft u diep gesucht.

NEptun' het heftigh woen
Van uwe golven toomt,
Op dat ick door u vloen
Mach veylich onbeschroomt,
Swemmen aen d'over-zy, daer *Hero* mijn vriendin
Naer myne komste wacht, en haeckt naer weder-min.
2 *Corus* u streng on-weer
De baren bruysen doet:
Ay bezadight u, eer
Ick hier versmooren moet,
In't blaeuwe peeckel-nat, want ick word afgheslooft,
Door d'ongestuyme vloen die my slaen over 't hooft.
3 De Maen die staet bedomt,
En weyghert haere schijn:
De Zee vast bruyst en bromt,
Goden, wat sal het zijn?

Is 't noodlot dat ick smoor in d'*Hellespontsche* zee?
Verhoort doch myne klacht, weyghertme niet dees bee.
4 Gunt soo langh leven maer,
Aen my, benaeuwde mensch,
Dat ick ontdeck aen haer
Mondelingh myne wensch:
En voor het laetst omhels mijn Lieff en ander ick,
V stormen dan vry braeckt, ick voor geen doodt en schrick.
5 Doch soo u wreede wil
Verschopt mijn droeven klacht,
En wech-ruckt 's levens spil,
Soo guntme sulcke macht
Dat als ick wesen sal zielleloos en ontlijft,
Dat dan mijn riffe voor d'ooghen van mijn Lieff drijft.

N. Pels.

Verandert in tijdts.

[Ach Laura, die door u gheffloncker]

Wijse: *O Kersnacht schoonder dan den daghe.*

*A*Ch Laura, die door u gheffloncker
Maeckt Cloris luyster doof, en doncker,
En door u schitterend ghesicht
Verzengt de Bloemen, en de Kruyden,
En 't Fackel-licht dat daelt in't Zuyden,
Als Delos voor u Toortzen zwicht.

2 Ach Bron, wiens Kristalijne stroompjes
Bevocht de struyck van Elze-boompjes,
Tuygh hoe ick om mijn Laura ween:
Tuygh Vleughel-beesjens op de telghen
Hoe Thirzis 't leet niet kan verzwelghen,
Dat hy om Laura heeft gheleen.

3 Dwaelt, dwaelt dan mijn onnoz'le Lammeren,
En wilt om Thirzis misval jammeren:
Knaeut 't voedtzel met een volle toom,
'k Sal u den teughel nemmer snoeren,
Noch oyt van 't Klaver-graesje voeren,
Besproeyd u vacht in Lauraes stroom.

4 Laura, wiens wreede hert derf trotsen
Het bars ghemoedt van klip, of rotsen,
Aensiet hoe Thyrsis om u quijnt,
Met wien 't gheluck volhert te schimpen,
Terwijl hy teert door Lauraes glimpen,
En als het Was voor 't vyer verdwijnt.
5 Ick voel mijn Ader-tochten flaeuwen,
De duysternis mijn riff beschaeuwen:
Mijn zieltje doelt nu nae haer rust.
Vaert wel dan Laura mijn beminde,
En als ghy Thyrsis doodt sult vinden,
Segh dan: 'k heb mijn volkomen lust.

[Wie dat een Roosje vers bedouwt]

Stemme: *Doen Daphne d'overschoone Maeght.*

*W*Ie dat een Roosje vers bedouwt
Wil plucken van 't steeltjen, alst cierelijck staet,
Die werdt gequetst van't prick'lend hout,
Eer 't jeughdighe Bloempje sijn loofje laet.

Dit's mijn een voorbeeldt in mijn Minne,
Dit's voor my een teecken dat ick noyt zal
Mijn *Rosemonde* mijn Engeltje winne,
Die ick naer volghe over al,
Of ick sal eerst met pijn
Op t seerst ghequellet zijn,
Ghelijck als het Roosje mijn blijcken doet,
Dies ly ick gheduldich mijn tegenspoet.
2 Dus *Rosemondt* al deed' ghy mijn
Aen het grootste elend dat *Nero* oyt dacht,
Ick blijf stantvast, alwaer dat de pijn
Mijn lievende hertje ter doodt toe bracht.
Mijn liefde en sal van u noyt wijcken,
Ick blijf u soo trouw als *Piramus* dee,
Of by *Orpheus* wil ickse ghelijcken,
Jae oock by den droevighen *Iphis* mee:
Voorts by al die uyt noodt
Smaeckten door min de doodt,
Dies bid ick uyt Liefde mijn Rosimondt,
Maeckt mijn minnend' hertje van pyne ghezondt.
3 Noyt sult ghy valscheydt aen mijn zien,

Noyt en sal ick bezwijcken mijn *Rosimont,*
Maer 't hert sal meerder tot u vlien,
Als u gunste u liefde mijn heeft gejont.
Ach, mijn hertje verblijdt als ick overdencke
De vreuchde, de liefde die wy dan 't saem
D'een d'ander uyt reyne minne sal schencken ,
Ach mijn Rosimonde hoe aenghenaem
En lustigh is't te zijn,
Als d'een soet d'anders pijn
Door sulcken liefde en trouwigheydt,
Die noyt en vervalst noch nimmer en scheydt.
4 Wilt ghy noch meerder liefd' bespien?
Komt opent mijn borst, doorgrondt mijn hert:
Daer sult ghy in ghewortelt sien
Stantvaste trouwheydt, en bittre smert,
En pijn die ick onlydelijck noeme,
Soo ghy my hopeloos langher laet,
Gheeft Rosimondt dat ick mach roeme
Verlede pijn, nu blyde staet:
Soo sal ick schoon Goddin
V, en den Soon der Min

Op offeren sulcken soeten brandt,
Wiens geur dat verspreyden sal 't heele Landt.

C. A. Seep. ***Liefde verblijt.***

[Amarillis roem-waerde vrouw]

Stemme: *Object dont les charmes cy Doux.*

*A*Marillis roem-waerde vrouw,
Aenhoort u dienaers droevich kermen,
Dult ghy altijt mijn staeghe rouw,
Sonder u over my t'erbermen:
Sal ick dan u verstaelde hert
Nimmer beweghen niet,
Nimmer beweghen niet,
Door beede, noch door smert.
2 Hoe dickmael zwoert ghy my u trouw
Met zwaer en hoogh ghestaefde Eeden?
Dat ghy soud altijdt zijn mijn vrouw,
Van nu tot inder eeuwigheeden:
Nu slaet ghy mijn klacht in de Lucht,
En spot met mijn ghetraen,

En spot met mijn ghetraen,
En stadigh voor my vlucht.
3 Vreest ghy *Amaril* met de Goon,
Die al ons soet gevry aenhoorden?
Dats' aen u wreecken sullen d'hoon,
Hun aenghedaen, door valsche woorden?
Sy sullen noch tot wreede wraeck
Van u ontrouwigheydt,
Van u ontrouwigheydt,
Aenvaerden myne saeck.
4 Mijn schim die sal met droef ghesteen
Ghestadigh om u komen waren,
En volghen u, waer ghy sult treen:
Op aerd', door 't vyer, in lucht, en baren,
V dienaer blijf ick evenwel,
Of schoon ick om u sterf,
Of schoon ick om u sterf
Tot in de nare Hel.

D. le Bleu.

[Ach aenghenaem ghelaet]

Stemme: Wat speelter in mijn sin, &c. Oft: *Soo haest den Krijsgodt Mars.*

*A*Ch aenghenaem ghelaet,
En lieffelijck cieraet,
Dat de Son, dat de Son, ver in glans te boven gaet,
V ghesicht, dat verlicht
Als een fackel in der nacht,
De pyne van mijn ziel, dien schoonheydt in my bracht.
2 Ghy zijt het fondament,
Mijn Enghel ist bekent,
Hoe mijn hart, door de smart aen u zieltje is ghe-ent
Met een bandt, van den brandt,
Die dijn ooghjes door een strael
Mijn kille borst ondoyt, jae dee smelten t'eenemael.
3 Goddinne waerde vrouw,
V dienaer smacht van rouw,

Om dat hy u bemint, niet ghenieten mach u trouw:
Doch ghy schoon, Tot een loon
Met u jonste my verblijdt,
Dat ick u dienen sal alle mijns levens tijdt.
4 Al waert dat al de Goon
Neer daelden uyt den Troon,
En haelde mijn Sanctin, voor Cipres by haer te woon,
En dat sy, lieten my
Tot een ruylingh in de stee,
De wyse Pallas, en de schoone Juno mee.
5 Ick soude metter spoet,
Vallen voor haer te voet,
Met smeecken en ghevley wist beweghen haer ghemoet,
Soo dat sy, u met my
Lieten leven wel gherust,
Mijn waerde Ida schoon, nu hier op doch eens ghekust.

I. V. Hoeven.

Amier,, 't ghezwier

Stemme: *Wel Ian mijn Man, &c.*

AMier,, 't ghezwier
Vwer lodder loncken,
Wt gauwe Winckbrauwen
Soo tintelich straelde,
Dat 't hert // my wert
Ontsteecken in voncken,
Want door kies aenschouwen
Ick in mijn plicht faelde.

2 Soo seer // dat eer
'k Op mijn plicht nam achtingh,
Of in 't minst aen dochte,
Haes-op was mijn vryheydt,
Mijn lust // ontrust,
Leed van Liefd verkrachtingh,
Ghetweespalckt bevochten
Werdt mijn voor'ghe blyheyt.

3 Nu kan // ick van
V mijn hart niet trecken,
Maer moet mijn lippen
Ghewennen tot vleyen,
Om uw' // (die schuw
My vliedt) te verwecken,
Dat u gunst ontslippen
Moet, en t'mywaerdts dreyen.

4 't Ghevielt // gheknielt
Ick offerde Bloemen,
En minlijcke gaven,
Daer Cypras troon leyt.
Me-vrouw // ick souw
My moghen beroemen,
Een slaef aller slaven
Van *VVt-rechte* schoonheyt.

Verandert in tijdts.

Pastorel,

Stemme: Quand la berger va au Champs.

*D*Aartele Nimph waeromme schuw
Soo Vlucht ghy nu
Voor my, die u vyerich mint,
En die voor desen
V placht te wesen
De liefste vrint.
2 Ey, staeckt het vluchten barrevoets,
Want onverhoets
Ghy licht u voetjes quetsen soudt,
Aen doorn' en hegghen,
Die alsins legghen
In't ruwe wout.
3 Eertijdts ghy pleeght te wesen angh
Voor Padd of Slangh,
Ghedoocken onder t langhe gras,
En deed u schrickingh

Eer u ooghs blickingh
Nau sach wat 't was.
4 Maer nu soo vlucht ghy onbevreest
Voor dierg'lijck Beest,
Noch anghstich voor ghedierte zijt,
Dat zich in hoolen
Houdet gheschoolen
Van 't Bos altijdt.
5 Loopt niet soo schichtich maer rust wat,
Want moed en mat
Ghy hygend' naer u aessem zwoeght,
Eer dat de hetten
V yets mach letten,
Of schae toe-voeght.
6 'k En volch u niet uyt evel moet,
Noch met de gloet
Swangher van Maeghden-snoepery:
Maer om u sinnen
Door dienst te winnen,
Met soet ghevry.

N. Pels. Verandert in tijts

[O Amsterdamsche pronck en prael]

Stemme: *Onlanghs als ick uyt wandelen ginck.*

O Amsterdamsche pronck en prael,
Hoe langhe sal't noch zijn
Dat door u ooghs ghelonck en strael
Ick in u Liefd verdwijn?
Sonder dat ghy met mijn
In't minste hebt medooghen,
Of door mijn brandt en pijn
Tot weer-min werdt bewooghen.

2 Doen ick eerstmael een glenster sach
Van u flonck'rend ghesicht,
Als u schoonheydt in't venster lach,
Voeld ick de Minne-schicht
Van *Venus* soete wicht
Door hart en boesem dringhen,
So dat u ooghjes, licht
My (eer ick't dochte) vinghen.

3 Vermacht nu van u wreedigheydt,
Dat ghy my sterven laet,
Soo had ick bet meyneedigheydt
Dan ghetrouheydt aenvaet:
Andre heb ick versmaet,
Om u alleen te minne,
Hoe kan u kryg'len haet
Sijn over my Beulinne.

4 Hoe kan in sulcken schoonen Maeght,
Die alle schoonheyt tart,
En als Princes de kroone draeght,
Huysvesten soo een hart,
Dat niet gheboghen wert
Door quellingh noch ellende,
Die my met bitt're smert
Te grave sullen sende.

N. Pels.

Verandert in tijdts.

T'samen-ghezangh Tusschen *Vrijster en haer Speelghenoot,*

Stemme: Cupido quelt my totter doot.

Vryster.
*S*Peelnootje 'k heb een Quant besindt,
Die my so vyerich vrijt
En wacht niet langher lieve kindt,
Ick raeck mijn jonckheydt quijt:
Och hy gaet
's Avondts laet
Stadich suchten voor mijn deur,
En hy siet
Off ick niet
Kan koomen by hem veur.

Het is een aerdich Quant,
En hy heeft oock goet verstant,
Nae k aen hem bespeur.

Speelnoot.
2 Speelnoot wat sal ick segghen nouw,
Dewijl ick hem noyt sach:
Vrijt hy uw al op eer, en trouw?
Ist oock van lichten slach?
Wat seyt hy
Als hy by
Vw des avondts komt en praet?
Heeft hy oock
Veel ghespoock,
Hoe het met syn saecken gaet?
Klopt hy oock aen de deur?
Of wacht hy soo langh veur,
Dat ghy komt op straet?

Vryster.
3 Neen hy is statich en beleeft,
In alles naer mijn wil,

Als hy somtijdts een klopje gheeft,
Soo klopt hy sacht, en stil,
En hy staet,
En hy praet
Heel manierelijck en wel,
Dan van zanck,
En van klanck,
En van alle Snaren-spel.
Van een rijmpjen exelent,
En hy seyt oock dat hy kent,
Aerdigh rymen wel.

Speelnoot.

4 Is hy oock lisp, of krom van praet?
Is hy al wel ter gangh?
Is hy wat lieflijck van ghelaet?
Of staet sijn wesen bangh?
Is hy scheel?
Heesch van keel?
Heeft hy yets dat hem misstaet?
Is hy oudt?
Of verkoudt

Als hy by uw staet en praet?
Is hy onghemaniert?
Is sijn wesen wel bestiert,
Als hy eenigh gaet?

Vryster.
Hy 's fris van leden, fraey ter tael,
Hy s schoon, en fier van lijff,
Fraey van ghesicht, en al-te-mael
Van zeden, en bedrijff,
Soet van sangh,
Fier van gangh,
Aenghenaem om by te zijn,
Sijn ghelaet
Lieflijck staet,
Als hy 's avondts praet met mijn:
Wat soudt ghy my nu raen?

Speelgenoot.
Wel het staet my heel wel aen,
Daerom heelt sijn pijn.

C. D. Wittenoom.

Soect en yvert.

Jalousy.

Stemme: Och Lijsje lieve Lijsje.

*M*Yn lieve Rosimonde,
Fonteyne van mijn smert,
Oorsaecke van mijn wonde,
Mijn hoop, mijn troost, mijn hert,
Mijn rust, mijn lust, mijn leven
Moet u nu begheven?
Dat valt my laes te herd'.
2 Hoe komt het dat u Vader
My niet meer lyden mach?
Maer is my nu veel quader
Als hy voor desen plach,
Want als ick eens by u // kom,
Soo siet hy staegh soo schuw // om,
En seyt schaers goeden dagh.
3 V Moeder desghelijcken,
Wanneer ick haer aenschouw,

Soo schijntse te bezwijcken,
Ghelijck een zwacke vrouw,
En als ick haer goen dach // bie,
Soo dunckt my dat ick ach // sie
Een langh versturven ouw.
4 V broeder heeft ten lesten
My oock sijn sin verklaert,
Gheraden als ten besten
En als Nae-vrienden aert,
Dat ick u sou verlaten
En niet meer met u praten,
Waer in ick my beswaerd'.
5 Ick vraegden hem de waerom,
Maer hy sey niet met-al,
Dan maer een slechte daerom,
Als was hy zot of mal:
Maer 'k sie wel watter gaens // is,
Een aer betreedt de baen // wis,
Die 't beter klaren sal.

A. L. Cock.

Coockt smaeckelijck.

Amarilli Mia Bella.

ROsimonda mijn Enghel,
Mijn tweede ziel, mijn hart,
Mijn soetste leven,
Sonder wien 'k my begheven
Sou in de doodt, want liever my het sterven
Waer, lief dan u te derven,
En dat ick niet, u door mijn vyerigh minnen,
Rosimonda, R. R. soud ghewinnen.
2 Midts dat ghy saeght mijn Hemel,
Mijn soete vreuchdens born,
Hoe dat ick stadigh,
Op hoop van u ghenadigh
Tot mywaerts eens te vinnen, gingh vertoghen,
Mijn droeve druck voor ooghen,
V levens licht stelden mijn bitter lyden
Op dat ghy naer myne smerte,
Die 'k in't Herte
Voel, verblyden.

3 Die my, o Son en Mane,
Soo lieftich nu bespringht,
Beneemt my 't rusten,
Doet dat geen soete lusten
My dienen meer:
Waer door dat enckel swaerheyt,
En spoock, jae doodes naerheyt
My komt versellen,
Tot dat u vrolijck wesen
Rosimonda, R. R. is verresen.
4 Dat my, sielens verquickingh
En troostens helle baeck,
Soo ingenomen
Heeft, dat ick niet bekomen
Heb so veel machts, om eens mijn mont t'ontsluyten,
En u mijn pijn te uyten,
Die my beset, en my noch meer sal plagen,
Soo ghy die niet, mijn verkoren, door u gunste
Gaet verjagen.
5 Die ick u nu, mijn waertste,
Door pen en inckt beschrijf.

Ghy mijns erbarmen
Wilt, en mijns pijns ontfarmen
Zijn gunstich, dat, lijck mijn druck is geresen
Wt u, soo wilt genesen,
Met dijn gesicht my die heel smeul tot asschen,
Soo mijn droefheyt, door u goetheyt,
Lief ghy niet, komt af te wasschen.

Vita mortalis vigilia est.

[Lieve naghjes]

Stemme: *Ballet Bronchorst.*

*L*Ieve naghjes,
Ghy die getuyghe van mijn trouwe minne zijt,
Mijn gedachjes,
Mijn Hert, mijn Ziel, mijn sinnen zijn u toegewijt:
Och, hoe vaeck,

Soeckt Liefde liefds vermaeck,
Met Ziel, en sinne,
O aerdts Goddinne,
Op 't soete minne
Te voeden in de Nacht,
Met liefd, met liefd, met liefde mijn ghedacht.

2 Als de Reye
De Nacht-goddin *Diana* met een Hemels stoet,
Doet gheleye
Ter plaets, daer haer *Aurora* met goe morgen groet,
Doet ghy mijn,
Voor daegh en Sonneschijn,
Wt liefde komen,
Aen d'Amstels stromen,
Wiens Linde-bomen,
En hoogh ghetopte blaen
Mijn klacht, mijn klacht, mijn klachjes hooren aen.

3 Groene Linde,
Ghy die mijn suchjes door der minnen Echo melt,
Aen 't gheminde,

Wanneer ghy uwe tackjes nae haer venster helt,
En ghevoelt
Een lieffelijcke koelt,
Mijn minne-juyghen,
V tackjes buyghen
Om te ghetuyghen
Mijn minne aen die gheen,
Wiens ziel, wiens ziel van my wordt aenghebeen.

J. H. Krul.

Harders tranen, Over de doodt van sijn Harderin.

Stemme: O Godt! O Goddelijcke.

*K*An 't sijn, o Goon, dat uwe kracht
En God'lijckheyden // Ons hier bereyden
Droefheyd, wiens al te suere macht,

En bitterheden // ver over-treden,
In diepheydt, uwe vreught:
Och weest ghenadigh,
Verhoedt de straf, en maeckt verheught
Die, door besneeude deught,
V vyeren stadigh.
2 Is t om dat ick 't onsuyver bloedt
Van eerstelinghen // deed' over-springhen
't Altaer, dat Heyligh was? 't ghemoedt
Heeft zich ghequeten // en niet vergheten,
D'onnooz'le vleck ghewast
Met suyv're straelen
Van Lam'ren bloedt, door u ghetast,
't Gheen u, o Goden past,
Eer ick gingh faelen.
3 Maer 't schijnt, dat, naer u streng gebodt
Ons offerhande // en willigh branden
V walght, terwijl, o seltsaem lot:
Om onghelucken // Ghy komt ontrucken
Mijn lieve Herderin
Door 't droevigh sterven,

Wiens snackjens met verkeerde sin
V dienen, en mijn min
Gansch'lijck onterven.
4 Of was mijn Harderin te schoon,
Om met haer leden // 't aerdtrijck te treden?
Dat ghy uyt jalousy most doon
Het tweede leven // my eerst gegeven.
Of wilt ghy dat haer Siel,
Haer wijse sinnen
Beheerschen (die ick graegh behiel,
Doch u te wel gheviel)
Al u Goddinnen?
5 Indien u Godtheyt daer nae tracht,
Weest niet verbolghen // ey laet ik volghen,
'k Sal van mijn Schaepjes ruyge vacht
Ghewilligh scheyden // om met ons beyden,
Voor 't werelts, uwe throon
Met danck t aenklyven,
Op dat mijn sieltjen, (groote Goon)
Mijn Enghel over schoon
Ten dienst mach blyven.

FINIS.

Nieuw Liedeken,

Op de wijse: Verdwaelde Coninginne.

*A*Ch schoonste Harderinne,
Meestersse van mijn hert,
Wiens seer gewenste minne
My leven doet met smert,
En sal ick u
Seght schoone nu
Noch nimmermeer verwerven,
Off moet mijn pijn
Een oorsaeck zijn
Van mijn ontydigh sterven?
2 Soud ghy wel sijn soo wreede?
Dat looff ick immers niet,
Dat op al mijn ghebede,
En innerlijck verdriet.
Ach schoone Vrouw
Ten eynd', mijn Trouw

V niet sou doen beweghen
Tot weder-min,
Daer hert, en sin
Tot u soo zijn gheneghen.
3 Noyt kan sulckx in my komen,
Dat u beleefden aert,
De Liefd', sou doen betomen,
Die u deught heeft ghebaert,
En schoon aenschijn
Waer door ick vijn
Mijn soo overwonnen,
Dat soo ghy niet
Daer in versiet,
Ick niet sal leven konnen.
4 Van u beleefde wese,
En vriendelijck gelaet
Beneemt my sulcke vreese,
En afkeerlijcke haet:
Verhopend' dat
Fortunaes Rat
Eenmael sal omme wende,

En door de Schicht
Van 't kleyne wicht
Af-keeren mijn ellende.

T. D.

[Tsedert ick de roode tipjes]

Stemme: Jan de Nouvelle.

*T*Sedert ick de roode tipjes
Van Rosemontjes Lipjes
Kussende heb ghedruckt:
Tsedert is 't ghemoedt van binnen
Gansch begoghelt door u minne,
En uyt d'oude plaets gheruckt
2 Ha vreemde spoockerye,
Kond ick dit niet vermye?
Wel hoe mijn Rosemont,
Wat zijn dit doch voor lippen,
Of voor soet Corale tippen
Daer ghy soo meed' tov'ren kondt?

3 Holla, 'k vind meer oorspроncken
Als lacchen, wat voor loncken,
Wat straligh Sonne-licht
Schiet uyt twee lieve ooghjens,
Die met Ebben-houte booghjens
Zijn in t voorhooft vast ghesticht?
4 Wech *Phoebus* ghy moet swichten,
Hoewel u glinstrigh lichten
Kan wech dryven de Nacht:
Hoewel ghy door u luyster
Al de Sterren maecket duyster,
Echter hebt ghy niet de macht,
5 Dat ghy my kond ontvremen,
En mijn vryheydt benemen,
Als Rosemonda doet:
Moet ghy dan niet ghelooven
Dat haer kracht u gaet te boven,
Die betov ren kan 't ghemoet?
6 Wel aen dan soete Meysje,
Die door het eene reysje
En t kusje voor u mondt,

En daer nae met de stralen,
Die uyt uwe ooghjens dalen
My soo deerlijck hebt ghewondt.
7 Wilt soo medoghent wesen,
Dat ick mach zijn ghenesen
Van die my heeft ghewondt:
En ick nae myne lusjes,
Eeuwigh drucken mach met kusjes
V schoon soete Rosemondt.

[Sal *Phoebu* sijn vergulde stralen // verberghen met]

Stemme: Heureux sejour de Partenisse, & d'Alidor.

Al *Phoebu* sijn vergulde stralen // verberghen met,
Sal *Iupijns* vyer op d'aerde niet dalen // als hy aensiet
D'ontschaecking van de schoonste Maget, in *Genua,*
Diemen met recht wel mocht ghelijcken by *Helena.*
2 O schoonste Maegt hoe kond ghy lyden // dat u dienaer
Hem nu gheheelijck houdt ter syden // u ooghjens klaer

Hebben die nu haer macht verloren? waer door sijn hert
Soo dickwils om u lust te boeten, bewoghen wert.
3 Al u bevallicke vryerijtjes // liefkoosery,
Al u dertele weygherijtjes // u lonckjes bly,
En 't handelen van u blancke borstjes, en noch wat meer,
Kondt ghy u lieff daer met niet trecken, tot u begheer.
4 Die souden wel een hert versachten // al waer 't van steen,
Dat hy u oock met jammer-klachten // en droef gheween
Heeft toegheseydt ende bevestight, met eenen eedt,
Als hy u vast hieldt in sijn armen, ghelijck ghy weet.
5 Had *Paris* oock sijn Lieff verstoten // doen hy sijn lust
Ten vollen had van haer ghenoten // al die onrust
Die de *Troijanen* daerom leden, waer niet gheschiet,
Want *Menelaus* wou sijn beminde, verlaten niet.
6 Ghy mooght met *Minos* kindt beklagen // u ongeluck,
Die om *Theleus* heele daghen // versleet in druck,
Soo langh dat *Bacchus* u komt schencken, de soete Vocht,
Daer met ghy al u geyle lusjes, bedwinghen mocht.

Schimp valt vvaer.

Avondt-gangh, *Op't ontmoeten van mijn Lieff Lerinde,*

Stemme: A que le ciel & contraire la vie.

*W*At liever Licht sien ick daer gins van verre?
Ay my, mijn hertje werdt gheheel ontroert:
Ach 't zijn mijn lieve Nymphjes tintel-sterre,
Wiens geestje dat nae mijn werdt toe-ghevoert:
't Is mijn Lerinde, 't is mijn eyghen hert,
't Is mijn beminde, 't licht meldt my van verdt
Dat sy my naeder werdt.
2 Vliedt vlugghe voetjes vliedt, en wilt ontmoete
De Leyd'- ster, die mijn siel verlichtingh gheeft:
Komt treet haer in't ghemoet, tsa vlugghe voete,
Offert u hert, dat met smerte hier sweeft

Onder dees Linde // in veel druck en pijn,
Ach mijn beminde // 'k soeck by u te zijn:
Licht my met u aenschijn.
3 Ach Goon, wat vreught gevoel ick door mijn lede?
Mijn hert voelt sich gheheel van liefd verblijdt:
Elck treetje Lief dat ick kom naeder trede,
Verheught mijn hert, te langh valt my de tijdt.
Vliedt swoele winde // meldt door u gheluyt,
Tuyght mijn beminde // toekomende Bruyt
De vreught die ick besluyt.
4 Lerind, wanneer ons sieltjes zijn ghestrengelt
Aen ware Trouw, en echte Huw'lijcke bandt,
Denckt wat al vreught met lusjes t'saem doormengelt
Dat ons, mijn waertste hert, staet voor de handt:
Mijn lief Lerinde // siet wat liefd al doet,
Mijn wel-beminde // ick u met ootmoet
Mijn waerde Enghel groet.

Liefde Verblijdt.

['T is onlanghs gheleden]

Stemme: O mijn soete Enghel.

'*T* Is onlanghs gheleden
Op een morghenstondt,
Dat ick quam ghetreden
Daer ick *Laura* vondt,
Door het Bosje weyde,
Met haer drabligh Vee,
Lam en Schaepjes leyde
Bock en Geytjes mee.

2 Wat verder sach ick komen
Herders twee, drie, vier:
Langhs de groene Boomen,
Nevens d'Eg'lentier:
Daer het Nachtegaeltje
Alsoo helder singht,
Dat sijn lieflijck taeltje
Door het Bosje klinckt.

3 *Tyter* speelden op't Fluytje,
Cloris songh een Liedt,
Phillis op haer Luytje,
En *Pan* op sijn Riet,
Waren vreughdigh t'samen,
Maeckten soet gheluydt,
't Scheen haer koers sy namen
Naer het Klav're-kruydt.

4 Ic sach dees liefjes wand le
Yder by de zijn,
'k Sagh haer minlijck hand'le,
Maer ick miste mijn
Veldt-goddin *Lerinde*.
Die ick niet en vondt,
'k Socht mijn wel-beminde
In de Morghen-stondt.

5 Van haer ging ick treden,
Socht dieper in't Wout,
Met een yv'righede
Door het dichte Hout,

Ofts' haer gingh verschuylen,
Om van mijn te zijn:
Dies socht ick in kuylen
Nae mijn Nymphelijn.

Liefde verblijdt.

La Rosignol.

*R*Osemonde die is soo straf,
Dat ick haer een Kusje gaf,
Voort sou sy van my vluchten:
Rosemond die is soo wreet,
Ghy zijt het Goden die het weet,
Daerom klaegh ick u mijn leet
Met ghestadigh suchten.

2 Tranen vliet, ey tranen vliet,
En mijn droeve Ziel begiet
Tot koelingh van mijn smarte:
Zuchjens vliedt nae Rosemond,
Seght dat sy weder maeck ghesond

D'onverdraghelijcke wond
Van 't ghepijnight harte.

3 Klaghjens door de wolcken dringht,
Klaeght soo, dat u stemme springht
Daer 'k laetst mijn suchjens zonde,
Tot vermurwingh van haer siel,
Sult ghy haer segghen, dat ick kniel,
En ter aerden neder viel,
Voor mijn Rosemonde.

4 Rosemond mijn goude Son,
Die mijn jonghe Siel verwon,
Aenhoor mijn droevigh weenen:
Of soo niet, soo sult ghy sien
Hoe dat ick nae de doodt sal vlien,
En mijn jonghe leven dien
Met haer te vereenen.

Mey-Liedt,

Stemme: Ghy lodderlijcke Nymphen soet.

*S*Iet hier de aldersoetste tijdt,
Die, al wat adem schept verblijdt,
En koestert dert'le wenschen
Van sterffelijcke Menschen.
2 Die't groene lof, dat winters kracht
Ontwijt heeft, en te niet ghebracht,
Lockt met haer lieve lonckjes
Wt schijn-verdorde stronckjes.
3 Die't aertrijck kleet met blijde kleur,
Van Bloemtjens, die haer versche geur
Doen uyt haer blaetjens rijsen,
Om t hert, en breyn te spijsen.
4 Nu leeft, dat levend scheen als doot,
Het Pluym-gediert, van lust ontbloot,

Queelt op verheven topjens,
Met opgheblasen kropjens.
5 Het schobbigh Dier, indien het mocht,
Begaf sijn vinnen in de Locht,
Dat nu, om tijdt verliesen,
Sich baeckert in de Biesen.
6 Nu lijmt Philander menigh Liet,
Daer Cloris, met sijn snelle Riet
Op past, om soete minne
Te voen van Harderinne.
7 En dat Granida 't grasjen bindt,
Waer van dat Thyrsus 't knoopjen vindt,
Terwijl haer Schaepjens weyden,
En woelen on-verscheyden.
8 En siet het sacht-ghewolde Vee,
Het Oy, de Ram, de Lam'ren mee
Zijn vrolijck om het paren
Van die haer trouw bewaren,
9 En grasen in het Bruylofts-goet,
Van Maeghde-kruydt, en Rosenhoet:

Wat kan men soeter wenschen
Voor sterffelijcke Menschen?

[Myn beminde hartje]

Op de wijse: Vliedt heen droeve suchjes.

*M*Yn beminde hartje,
Waerom toont ghy u soo wreet tegens u wel-beminde?
Ick hoop dat mijn smartje
Haest ghenesen sou, kon ick u slechts ontrent de Linde vinde,
Daer wy laetst t'saem verselschapt saten: ay keert weer,
Want het isser vry,
Ay komt by my,
Ick lief u trouw begheer.

2 En hoort doch mijn klachten,
Die 'k uytstortend' doe, in dese woeste wilde Wildernissen:
Mocht ick eens vernachten
Nevens uwe zyd, maer ghy seght altijdt dat het my sal missen,
't Welck ick met hoop de daghen mijns levens, o Hardrin,
Loopt doch niet soo haest,
Nochte verbaest,
Maer toont my wedermin.

3 Rust en hoort het kermen
Van u trouwste Lief die 'k wete dat alsnu op der aerd' mach leven:
Ach wilt u erbermen
Over mijn suchjes Lief, en wilt my doch weder antwoort gheven,
Maer het schijnt dat ghy 't slaet geen acht, o wreede maeght:
Dies in pijn en smert
Verteert mijn hert,
't Welck de Goon zy gheklaeght.

4 Immers dit mijn klaghen
Acht ghy Liefste Lief niet meer, maer minder als de lichte winden,
Of ghelijck de vlaghen
Die heen vlieghen, toeft mijn lief, mijn hoop, mijn troost en wel-beminde,
Wilt niet langer dus schichtigh vlien, maer keert doch weer,
En komt by u troost,
En hem verpoost
Van sijn pijn en hartseer.

5 Ay soo 't schijnt dat ick u
Hart verwonnen heb, door al dit roepen en mijn droevigh krijten,
Lief denckt niet dat ick schuw
V bywesen soet, waeromme wilt ghy Lief my dan versmijten?

Ick hoop dat wy soo sullen leven als Liefjes doen,
Daer mijn schoone vrouw
Mijn handt op trouw,
Kom gheefme doch een soen.

I. Piloor.
Ick leer eerst.

[Ach soete *Philida*]

Stemme: Die mint, die lijdt veel pijn.

Floris.
*A*Ch soete *Philida,*
Ghy die u Schaepjes hoedt
In dese Klaver-wey,
Siet wie u spoor volght nae,
Dit bid ick met ootmoet,
En smeeck met soet ghevley:
Want ick om u
Heb 't Hoff verlaten nu,
En van sijn Majesteyt
Ghenomen mijn afscheyt.

Philida.

2 Heeft liefd' u soo vervoert,
Dat ghy het Hoff verlaet,
En kleedt in Harders schijn
't Schijnt *Floris* met my boert,
Hebt ghy in dit ghewaet
V ghekleedt, ter liefd' van mijn?
Al hoedt ghy 't Vlock
Met dorre Haeslaers stock,
Nochtans gheloof ick niet
Dat het door de liefd gheschiet.

Floris.

3 't Is niet als klinck-klaer liefd.,
O soete *Philida,*
Die my doet het Hoff versmaen.

Philida.

Was die in t hart ghegriefd,
Ghy volghde Juffers nae,
En soud by gheen Deerne gaen,
Die Harderin
Is ghelijck als ick bin:
Ghy soeckt niet als mijn eer,
Dies *Floris* neemt u keer.

Floris.

4 Den Donder slae my neer,
Soo 'k schoone *Philida*
Anders tracht als nae trouw:
V eere zy mijn eer,
Ick volgh u spoore nae,
Soud' wesen hier,
Waer me ick mijn playsier
Sou bruycken sonder smet
Op het kuysch en Echte-bedt.

Door vreught.

R. v. Bergh.

Liedeken Voicy tantost la froidure bannié.

*I*Ck wil een Liedeken brenghen ter banen
Van d'ongheluckighe Courtisanen,
In deser stede my wel bekent:
Die Venus speeltjen wel zijn ghewent,

Met Duytschen, Francen, en Italianen,
Daer met sy hebben haer jeught gheschent.

2 *Martijntje* die heeft haer vryer verlooren,
Daerom is sy ontsteecken met tooren:
Sy gheeft de schuldt aen *Antonet,*
En seyt dat sy haer vreuchde belet,
Daerom heeft sy haer de dood geswooren
Soo haest sy komt uyt het Kinder-bedt.

3 Om datter *Moy Aeltjen* heeft onder gelegen
Daerom soo gaet sy soo wijd ontreghen,
Sy plach te gaen soo engh en soo smal:
Sy was met *Floris* eens in de Stal,
Daer heeftse een Aposteuny ghekreghen,
Die haer negen maenden sweeren sal.

4 *Margrietje* wil haer stellen ter eeren,
Daerom draeghtse soo prachtighe kleeren,
A la modo op de nieuwe voet,
En daer toe een ghepluymde Hoet:
Maer dat haer droefheydt doet vermeeren
Is't datse daer me niet op en doet.

5 *Francijntje* wil hangen haer huys te huren,
Om datse benijdt wort van haer gheburen:
Sy segghen sy houdt soo olijck ravot.
Maer nae mijn dunckt soo zijn sy bot,
Dewijl haer huys heeft hooge muren:
Sy segghen, 't is maer een Varckens-kot.

6 *Anneken* is daer soo bijster belaeyen,
Want sy en kan noch spinnen noch naeyen,
Haer jonge Jaertjes die zijn verby,
Sy is niet bequaem tot slaverny:
Daerom wend sy haer aen t Kopp'len draeyen,
En mede tot drooghe Gastery.

7 *Princesse Susanne* derft haer wel roemen
Dat sy er wel vijf-en-veertigh kan noemen,
Die haer ghestadigh loopen nae,
En haer begheeren, wou sy segghen jae:
Ick segh, sy isser een bloeme der bloemen,
Maer s' is ghequelt met *Sciatica.*

Den tijdt verwint.

Janijs Minne-klachten.

Stemme: *Roielle dat isser de schoonste.*

*W*Aer vlucht ghy doch heen mijn waerde Godin
Dus schuw // onder 't luw // daer ick u soo min?
Ey blijft doch staen, ey *Cloris* 'k bid u rust
Vol doet ach Nimph, mijn minnens grage lust.

2 Hoe dickwils heb ick in 't naerste der nacht,
Met klachten // gaen wachten // jae slapend' onsacht,
In't natte velt op d'af-gehouwen stam,
Voor uwe hut, ick vaeck mijn rust-plaets nam.

3 Mijn tranend gesucht het geen ick dan dee,
De stroomen // en boomen // jae grasende vee
Mijn droeve druck nae bootsten, jae de Maen
Scheen, *Cloris* was met Janij mee begaen.

4 Doen ghy, ach Vooghdes mijn eerstmael verscheen
In't moeten // 'k u groeten // goddin maer waer heen
V soete tret u aerdigh lichaem droegh,
De liefd terstont mijn grage lust mee joegh.

5 V aerdige tuytjes ghevlochten soo braev'
Die vongen // en dwongen // mijn tot u slaev,
En 't soet gebloos dat op u kaeckjes leefd,
Mijn onversiens geheel verwonnen heeft.

6 Nu leev' ick alleen in u soet ghebiet,
Princesse // Vooghdesje // ey laet mijn verdriet
V stale hert bewegen tot ghenae,
Van mijn, die steedts tot u believen stae.

7 Waer van dat kan tuyghen u lamren al
Die 'k hoeden // en voeden // in't klaver-rijck dal,
Doen ghy mijn Son waert met *Grusel* nae stee,
Het quijnde van de klaeghjes die ick dee.

8 Ach dat de natuer haer tongh eens ontbont,
Haer smeken // sou breken // u hertje terstont,
Ick weet dat ghy, dat ghy niet meer dus straf
Soud vluchten, van u trouwe *Ianij* af.

9 Dan soo mijn geween u niet en bekoort
Sal wreede // daer mede // mijn ziel zijn vermoort,
'T verliefde hert sijn woonplaets dan verlaet,
Dat ghy mijn leven, hatigh van mijn gaet.

10 Dan sal mijn gheest, waer dat ghy oock zijt
Afgrijslijck, en yslijck, steets volghen altijt,
Met naer ghegrim, en met een holle spraeck
Steets roepen: *Cloris, Cloris, Cloris* wraeck.

11 Dus sal hy soo langh dan sweven op aerdt,
Jae raecken, en maecken u stadigh vervaerdt,
Tot ghy op 't lest roept *Iany, Iany,* ach:
Ey komt dat ick doch met u paren mach.

12 Dan lacy, gheen roepen en hellept dan meer,
Gheen suchten, noch vluchten, ick laet u dan weer:
Dies *Cloris* komt en mijn begheert' voldoet,
Eer u, mijn waerde, dese straff ontmoet.

J. Soet.
Niet soeter.

[Laes, ey goude Son, ey neen]

Stemme: Als 't begint.

*L*Aes, ey goude Son, ey neen,
Rol niet so schielijck heen
Met uw Paerden
Nae de Aerde,

Ghy rijst te langhsaem weer,
Hou doch wat dralen by de Kim, ey duyck niet neer:
Want als u glans verdwijnt,
En isser niet, dat schijnt
Tot lavingh van mijn smert,
Welck ick ghestadigh voel verheffen in mijn hert.
2 Ach Amynte dese gloedt
Is soo diep in t ghemoedt
Van u oogh-stralen // Komen dalen,
Dat sy by duyst're nacht
Alleen mijn ziel ontfonckt, en dan maelt het gedacht:
Ghelijck *Arctophylax*
Om sijn verkleumde as
Sijn seven Sterren ment,
En nimmer uyt en spant wijl 't spoor is sonder end.
3 Kom Cupido Venus wicht,
Blust mijn brandt met een schicht
Waer door lijf beyden
En ziel scheyden,
En maeck doch gheen voorslagh,
Een langh te quellen, die doch noyt ghemeten mach.

'k En vrees gheen korte stoo
Van u vernielend Loot.
En denck hy luckigh sterft,
En door een lieve dood veel duysend dooden derft.

T'samen-gesangh, tusschen *Tyter en Sylvia,*

Stemme: Pronckje van de Maeghden.

Tyter.
*P*Ronck van d'Harderinne,
Waer heen wilt ghy dryve?
Ay, keert uwe sinne,
En wilt hier wat blyve,
Wilt my doch gheryve,
Dit's u een kleyne saeck:

Vriendinne // die ick minne,
In u lede // en sede
Schep ick groot vermaeck.

Sylvia.

2 Lust u mijn te quelle,
Ick sal 't garen leyde.
Tyter waer toe 't lelle?
Gaet u Schaepjes weyde,
Wilt u Beesjes leyde
In t Klaver-rijcke gras?
V Schapen // die gapen
Van hongher, en kommer,
Gaet en voedtse ras.

Tyter.

3 't Schijnt mijn Schaepjes treuren
Schoone Harderinne,
Om dat mijn ghebeure
Niet mach uwe minne:
Wilt u recht besinne,
Beheerster van mijn Ziel,
Wt jonste // u gonste
My thoone // wilt schoone,
Voor wien ick kniel.

Sylvia.
4 Tyter door u vleye,
En u minlijck smeecken,
Soudt ghy schier verleye
Mijn, en voorneem breecken,
'K voel u vriendelijck smeecken,
Vermurwt mijn harde hert:

Tyter.
Mijn hopen, u loopen,
V vluchten, mijn suchten
Zijn teeckens mijns smert.

Sylvia.
5 Wilt het suchten staecken,
En wilt u verbleye,
Wilt u nu vermaecken
In dees groene Weye,
Tyter door u vleye
Beweeghde ghy 't ghemoet:
Weer minne, ghy vinne
Sult hede, ter stede,
Voor 't gheen ghy doet.

Tyter.
6 Sylvia mijn waerde
Ghetrouwe Harderinne,

Schoonste van der aerde
Nu ghy my toont minne,
Is Tyters hart van binne
Met Hemels-vreught belaen:
't Schijnt de Goden // ons noden
Op kusjes // en lusjes,
Dies laet ons gaen,

7 Off'ren Roos en Bloeme
Op Venus Altaere,
Die met vreught sal roeme
Van ons soet vergaere,
En ons t'samen paere,
Wtmuntende Goddin,
Siet ons Lamme // ons Ramme,
Ons Schapen // die rapen
Een vreught in ons min.

Liefde verblijdt.

Boertighe Vrijagie, *Tusschen Melis en Tietje,*

Stemme: Goosen ick en mach niet lyen.

Melis.
*T*Ietje soete lieve meysje,
Puyckje van ons schoone stadt,
Suycker-soete poesel-vleysje
Ick heb u langh al lief e hadt,
't Zijn drie jaren al e leen
Dat ick was te Amsterveen, met jou,
Doe noch seyde Kees en Louw:
Melis, dit's jou eyghen Vrouw.

Tietje.
2 Melis ick verschiet, hoe praetje?
'k Loof niet datje mijn hebt lief?

Melis.
Och jae ick Tiet mijn Cameraetje,
Mijn schellempje, mijn herte-dief,
Och ick hebje soo besint,
Tietje Lieff mijn eyghen kindt // mijn hert
Ick ben in liefde heel verwert,
Ick bidje troost mijn druck en smert.

Tietje.
3 Ick sie 't wel aen jou bolle kaecken,
Dat jey van liefde heel uyt-teert,
Nou Melis wilt dit vrye staken,
Dees malle grille van u weert:
Want ick ben noch jongh en dom,
Sie noch nae gheen vryer om // dus gaet,
Want ick heel mijn tijdt verpraet,
Moertje wacht, het is al laet.

Melis.
4 Och sooje gaet, soo moet ick sterven,
Ach, Tiet ick smoor in liefdens pijn:
Ach Tietje, laer ick doch verwerven

V gonst, laet ickje man toch zijn,
Ick selje dienen alle daegh
Als een Juffer uyt den Haegh, Goddin.
Tietje ghy staet in mijn sin,
Maeckt dat ick u hertje win.

Tietje.
5 Melis waer leer jey dit vrye?
Hebje in den Haegh verkeert?
Je maeckt mijn hert in verblye,
Seght heb jeyt by de Prins e leert:
Melis, Melis 'k hebje bly,
Komt doch dichter aen mijn zy // wat staen,
Ick sal't mijn Moertje vraghen gaen,
Kom jey t avondt weer eens aen.

Liefde verblijdt.

Cloris Levens-walgh,

Stemme: Seght my doch wel lieve soete Maegt.

*D*Roeve stem, de lucht met rouw-klanck slaet,
En voegt u (als 't past) in een so droeve staet,
Mits 't noodlot u *Polexander* heeft
Sijn levens draet ghesneen, niet willend' dat hy leeft.

2 Perle-drop, vloey langhs de wanghen neer,
En plonder het haer tot teycken van 't hertseer
Dat u druckt door 't averechts gheval,
Dat sonder *Cloris* doodt vergheten noyt zijn sal.

3 Want noyt was op aerde beter paer,
Wiens een-ziel'ghe sin, dat soo wel sloot te gaer:
Want sijn wil, mijn volle wenschingh was,
Maer 't noodlot ick vervloeck dat ons af scheyt so ras.

4 Spijt noodlot en voorbereydt misval,
S'en letten my noyt dat 'k hem niet volghen sal,
En dat 'k schuw des Hemels heldre Lamp,
En keur voor 's werelts vreught een onder-aertsche damp.

5 Want *Cloris* voor een wereldtsche lust,
Kiest *Polexander* en liever is ontrust
In ghequel, in knarssingh, en ghesteen,
Dan vrolijck sonder hem te leven hier alleen.

N. Pels.

Verandert in tijdts.

Iaers-Liedt,

Stemme: *Doen Daphne d'overschoone, &c.*

*J*uyght *Adams zaedt,* vervormt u aerdt
Van de boosheydt, godloosheydt daers' is mee bemet:
Siet hoe een *Maeghd* haer Vader baerdt,

Ons Behoeder, en Broeder, voldoender der Wet,
Een die ons ontlaed van ziels droeve drucken,
Ontgrendelt het sael'ghe Hemels huys,
Die krachtigh slaet des Slanghs kop aen stucken,
Heght 't bloedige Hantschrift gescheurt aen 't Kruys,
Die al 't Ziels quaedt // verslint,
En ons ghenaed // verwint,
Dien grooten Koningh // En vorst van het Al:
Verkiest tot sijn woningh // Op aerd nu een Stal.
2 *E*en Stal, een Schuer, een stroyen hut,
Voor het pralen, der Salen van een Prinslijck Slot,
Daer voor de koud naeuw is beschut,
Daer de Koeyen, staen loeyen, daer leyd onse Godt:
Niet met Fluweel, of met Gout bewonden,
Koets, noch gheen Bed heeft d'Opper-heer,
Maer werdt gheheel in sletten ghevonden,
En leydt sleghts in een Kribbe neer,
In een verachten // staet,
Siet hoe hy prachten // haet,
Liefd nedrigheden // verfoeyd en benijdt
Het proncken der kleden // van Goud of van Sijd'.

3 *S*laet blinde mensch 't oogh op u Vooght,
Wilt verscheuren de leuren, en pronck van u lijff:
De ned'righeydt dees Vorst be-ooght,
Wilt doch laten, en haten u prachtigh bedrijff,
Maer wilt u leden met deught steedts vercieren,
Acht gantsch gheen pracht, pronck, of Cieraet,
Komt wilt heden u Ziels-losser vyeren,
Yverigh heen nae Bethl'hem gaet,
En brenght danck-offer // daer
Wt u Ziels koffer // maer
Ontleed eerst u selven // van dat u schaedt,
En uyt u wilt delven // het vuyl sondigh quaedt.

4 *V*olght 't rechte padt het gheen u leydt
By die 't leven, kan geven, schoon datmen hier sterft,
Die ons door sijn verdienst bereydt
'tGheen te voren // verloren was, datmen dat erft,
Die onse sonden // haer last heeft ghedraghen,
En gantsch vernielt heeft Droes en Doodt,
Die heeft verslonden // de helsche plaghen,
En vloeyend in ons Zielen goot
Een eeuw'ghe vreught // voor pijn:

Ach hoe verheught // door sijn
Rantsoen en betalen // sal zijn die gheen
Die d'Hemelsche Salen // hier naemaels betreen.
5 *S*iet wat een Schat den Vree-vorst gheeft,
Voor 't verganck'lick // zijt danck'lick dan mensch voor dit goet,
En steedts nae sijn Gheboden leeft,
Laet u zielen // staegh krielen, met volheydt van boet:
Soo sal met zeghen // hy dauwen ons Landen,
Verlaten ons in noodt gheensins,
Stieren de *Deghen,,* regeeren de *Handen,*
Van onsen *Vrede-rijcken Prins,*
Heer VVel-hem bloeyen // doet
Dat hy mee groeyen // moet,
Tot schrick van *Spangien,,* en zeghen van 't *Land,*
Bloeyt eeuwigh *Orangien,,* ten spijt *Ferdinand.*

J. Soet.

Niet soeter.

Harderinne-t'samen-ghesangh, Tusschen *Amerillis en Rosimondt,*

Stemme: Rosimont waer ghy vliedt.

Ameril.
*R*Osimont, Nymph waer heen,
Wel hoe loopje dus alleen?
Hoe benje dus schuw? blijft een weynigh staen,
Ameril wil met u gaen:
'k Moet mee Boswaert in, 't Vee dat is verdwaelt,
't Moet zijn in de Koy ghehaelt,
Dies ben ick u waert, Rosimont en vlucht dan niet,
Gheen oorsaeck hebje datje vliet.

Rosim.

2 Ameril ick van u vlien?
Vergheeftme 'k had u niet ghesien:
Gespeeltje goeden dagh, mijn plompigheyt verschoont,
't Was uyt gheen vuylen aerdt betoont:
Dies laet ons t saem gaen weyden, is t je wil.
Mijn hert verheughtme Ameril.

Ameril.

Ja dat loof ick wel doen in't oogh ghy Tyter hadt,
V lief, u lust, u waertste schat.

Rosim.

3 'k Sie ghy boert nu met mijn
Amerillis Nymphelijn.
Ick Tyter minne? neen, Ghespeeltje wat een kal:
Tyter my noyt vermaecken sal,
Tyter isset niet, 't was niet wel gheraen,
Ameril kom laet ons gaen.

Ameril.

Siet wat haest heb jey 'k looft voor vast, o soete meyt,
Dat Tyter elders u verbeyt.

Rosim.

4 't Ghene ghy Nymphje raemt,
Dat maeckt Rosimont beschaemt:
Ick bid u houdt u rust daer en is niet an.

Ameril.
Neen, seght vry Tyter is mijn Man.
'k Hoorde onlanghs noch van een Knaepje, dat
V wel eer had lief ghehadt,
Dat ghy wesen soudt binnen 't eerste half jaer
Ghetrouwt, hoe is't dan noch niet waer?

Rosim.
5 't Segghen lieght, ghelooftet vry,
Ick trouwen? het zy ver van my.

Ameril.
Dit's ouwe seggen Nymph, alsmen is verlooft,
Want hier door werdt het oogh verdooft.

Rosim.
Neen, neen Ameril, voor laet ick u gaen,
Soo sien ick hoe het u sal staen.

Ameril.
Daer komt Tyter an, met sijn pijlen en sijn boogh:
Schuylt niet, hy heeft u al in't oogh.

C. A. Seep.
Liefde verblijdt.

Minnelijcke Twee-spraeck, *Tusschen* Garint en Sylvia,

Stemme: Ick sucht, ick klaegh, &c. Of: *Cephalis daeghlijcx placht.*

Garint.
*V*Lucht niet mijn Sylvia:
Hoort nae u Harders klaghjes,
Die beed'lend' om ghenae
Ghehengelt heb soo veel nachjes
Ontrent u Hutje, komt doch drae,
Versterckt mijn flaeuwe krachjes.

Sylvia.
2 Ick bid u swijght Garint,
Want met dees vleyende praetjes
Ghy noyt mijn zieltje wint,

Kroont Cloris met dese blaetjes,
Daer men u dick in t Bosch bevindt,
Betredend' de kruyd'ge paetjes.

Garint.

3 Hoe mooght ghy Harderin
Mijn suchtende gheestje dus terghen?
Indien ick Cloris min,
Soo moeten dees sand'ghe Berghen
Mijn kneusen, ick had noyt in mijn sin
Om haer om liefd' te verghen.

Sylvia.

4 Soo spot ghy dan met haer,
En gaet dus haer zieltje rooven,
Ick weet sy meend al waer:
Dies moet men u niet ghelooven,
Doch 't schijnt de Herders al-te-gaer
Zijn met dit vuyl bestoven.

Garint.

5 Van mijn oprecht ghemoet,
Daer kunnen de ruysschende stroompjes,
Af tuyghen, daer 't zieltje doet
Sijn klaghjes, en al dees boompjes,
Waer dick mijn gheestjen werdt ghevoedt,

V streelend in mijn droompjes.

Sylvia.

6 V wel-ghecierde reen,
Mijn sinnetjes soo verduystert,
Dat ghy door u ghebeen
Mijn zieltje schier hebt ghekluystert,
Daer ick te voren noyt nae gheen
Ghevry en heb gheluystert.

Garint.

7 V Goddelijcke mondt,
En Nectar-vloeyende lipjes
Mijn Zieltjen heeft ghewondt,
En 't waren de eerste klipjes
Waer op mijn vryheydt stiet te grondt,
Als 't raeckten de geurghe tipjes.

Sylvia.

8 Ny ghy het oprecht meent,
Soo staeckt u treur'ghe suchjes,
Hebt ghy dus langh geweent?
Leeft stadigh nu vol ghenuchjes,
Mijn zieltje blijft met 't u vereent
Soo langh 't schept levens luchjes.

Garint.

9 Soo langh mijn 't laeuwe bloedt
Sal door mijn Adertjes zwieren,
Soo langh dit grafje voedt
Dees witte-ghevachte Dieren:
Soo langh sal mijn oprecht ghemoedt
V als vooghdesje vyeren.

Sylvia.

10 Wel aen laet ons dan gaen,
Daer gunder verby de Linde,
Waer dat veel Roosjes staen:
Op dat ick dan daer mach winden
Een kransje van Lind' en Roose-blaen
Om 't Hooft van mijn beminden.

J. Soet.

Niet Soeter.

Licht-hertighe Garinter.

Stemme: Madamme de Chevreuse.

'*T* Schijnt ghy my nu gaet haten,
En t'eenemael verlaten,
Vol wispelturigheydt:
Waer toe dient dit Clorinde?
Of meent ghy ick niet vinde
Kan weer soo soete Meyt.
2 Of denckt ghy hy sal treuren,
Als 't hem niet mach ghebeuren:
Ey, 't isser veer van daen,
Wilt ghy nu van my vlieden,
Soo sal ick weer aenbieden
Mijn gunst tot Deliaen.
3 Is die dan mee afkeerlijck,
Een aer is weer begheerlijck,

Daer sijn wel Nymphjes meer
Ick kies al weer een-ander,
En 't is oock best, soo kander
Mijn hert niet af doen seer.

4 't Zijn Sotten, en 't zijn Narren,
Die soo in min verwarren,
Wanneer de Meyt verkeert
(Van haer voorgaende sinne)
Soo schijnt schier of van binne
Haer 't Inghewandt verteert.

5 Garinter is de knecht // niet
Hoewel hy soo wat slecht // siet,
O neen, hoe schoone vrouw:
Hoe rijck of hoogh ghebooren,
Niemandt sal hem doen smooren
Door min, in droeve rouw.

Nut en schadelijck.

[Ontlast u volle borst]

Stemme: La Vignone.

*O*Ntlast u volle borst
Clarinde, van al de rampen die sy torst,
En slaet de Lucht
Met klacht, en sucht,
Om dat *Philander* u ontvlucht
Wiens woorden // bekoorden // u sin // tot min // doen ghy noch in
V kindtsche jeught // handthaefde vreught,
Die schelms verkeert in ongheneught.

2 Want nu hy (eereloos)
Gheschonden heeft u jeughdighe Maeghden-roos,
En u ontset
Van d'eer: waer met
Ghy luyst'ren soudt op 't Echte-bedt,
Soo gaet hy // en laet dy // veracht // en lacht // met al u klacht,
En tot meer smaet // (door krijg'len haet)
Hy elck u misval klappen gaet.

3 Doch soo ghy duldigh zijt
V schennis ghewroocken sal zijn, t'zijnder tijdt,

Dies kropt de smert
Onder u hert,
Want soo ghedaen, soo beloont wert,
Sijn misdaedt (het wis gaet) die sal // hem alsoo eens ten val
Brenghen, dat ghy // sult wesen bly,
Dat uwe leet ghewroocken zy.

N. Pels.

Verandert in tijts.

[Ey groen begraesde weyen]

Stemme: O schoonste Personagie.

*E*Y groen begraesde weyen,
Denckt ghy noch wel Coridons vryeryen?
Hoe hy met veel vermeyen,
Sijn Daphne Nymph, door minne gingh bestryen,
Waer menichmael // de Nachtegael
Schaterden met ghenuchten,
Om 't soet vergaren // en om 't aenminnigh paren,
Lieve suchten.

2 Suchtjens, als waer ghetuyghen
Daer traentjens veel wel ondertusschen vielen
Wt d'ooghen, 't welck deed buyghen,
Mijn Daphnus hart, ick ducht my soud' vernielen,
De sware pijn // de Medecijn
Zijt ghy, ach Harderinne:
Coridons leven // ghy nemen keunt, en gheven
Door 't verwinne.

3 Mijn zieltjen is verwonnen,
Mijn hartje klopt met onghemeen vermoghen:
Ach, waer het noyt begonnen,
Ach had ick noyt de schoon vergulde ooghen
Ghesien door glans // dan sou althans
De lieve Lauwerieren,
En waer de telgen // noyt dees Nymph soude belgen
Te vercieren.

4 Nu komt *Arcaedsche* Maghet,
Goddin mijns ziels, en komt doch tot bedaren,
Ghy sietmen, nu naejaeghet,
V dert'le vlucht optoyen de Altaren

Met Offerhand // daer hand aen hand
Veel Hardertjes om sweyen,
Laet Tyter woelen // ick bid u tot ghevoelen
Te bereyden.

5 Schoon of ghy nu wilt vluchten
In Beemd, of Wout, of eenighe Bosschagie:
V doen sult ghy besuchten,
Wy zijn te vast vereent in ons vryagie,
Vryagie soet // waer teghenspoet
Eylaes schijnt inghevallen:
D'Hemel wil't wenden // en dees verraders schenden
Met haer allen.

6 Wis waer ick als verraden,
Doe ick soet lagh in haer sneeuw-witte armen,
Doe quam juyst sijn ghenade
Van 's Conickx Hoff ter jaght, met groot alarmen,
En vonden bey // ons in de Mey
Van schaduwe belommert:
Ick schrickten heden // en Daphne met veel reden
Was bekommert.

7 Een snorcker op-gheblase
Sijns Majesteyt, die gingh door 't Wout verspreyen
Met een eenrinstigh rasen,
Hoe dat hy had het kransjen sien afscheyden
Van Daphne groot // o wreede doot:
Dat kennen wel de Goden:
Sint is de minne // uyt lieve Daphnes sinne
Wech ghevloden.

8 Ick mach tot Laura vlieden,
En klaghen haer mijn bitter-soete lyden.
'k Wil uyt ghedachten wieden,
Vergheven 't al die my doen dit benyden.
Daphne adu // Coridon nu
Noch nimmer u sal lieven,
En sal de klachten // hier naemaels doch niet achten,
Noch Mins-brieven.

Een in't Hart.

[Ach Galathe mijn lieve Licht]

Wijse: *Van den ouden Grijn.*

*A*Ch Galathe mijn lieve Licht,
De held're glants van u ghesicht
En ooghskens strael
Doen dat ick dwael
Dus met mijn Vee:
Ach, mijn soete Galathe.
2 Mijn Lammertjens alleenigh gaen,
Dwalende door de groene Laen,
Twijl ick mijn klacht
Met droef ghedacht
Queel op mijn Riet,
Tuyghende mijn groot verdriet.
3 'k Beweeg de boompjes door mijn Liet
Die meed'ly toonen daer men't siet,
Haer Telghjes teer
Laten sy neer
Hanghen, doch mijn
Galathe laet my in pijn.

4 Het stroomend' Beeckje klare voedt
En is soo koel niet als 't ghemoedt
Van Galathe,
Die kout als Snee
De Min weerstaet,
En Cupidoos vyer versmaedt.
5 Sijn Schichten acht sy niet een sier,
En hy ontsteeckt met vlammend' vyer
Mijn teere ziel // dies ick nu kniel
Voor u, mijn schoon,
Smeeckende om Liefdes loon.
6 Ick hoop niet overschoone Maeght
Dat u mijn droeve doodt behaeght,
Die ghy alleen // en anders gheen
Beletten kondt,
Ghy die mijn ziel hebt doorwondt.

Liefd' is God'lijck.
I. V. Mol.

[Venus Liefd-goddinne]

Stemme: *Pronckje van dees Maeghden.*

*V*Enus Liefd-goddinne,
Cupido beneven,
Prickelt ons de sinne,
Doet ons kusjes gheven:
Ach wat soeter leven,
't Schijnt hemels vreught te zijn
Jae zeper, noch beter
Zijn kusjes // nae lusjes
Als goeden wijn.

2 Want dat mijn de Goden,
Die hoogh zijn ghepresen,
Op de Necter noden,
't Mocht nu alsoo wesen:
Maer wat waer 't by desen,
Kusjes voedtsel van mijn
T ghelijcken? // Jae wijcken
Moet Necter // en Hecter,
't Komt veer niet by.

3 Soeter als Sucaten,
Niet om verghelijcken,
Of als Honich-raten
Moeten kusjes wijcken,
Oock al de Confijten,
Gheen soeter soet men vond
Als soentjes // soo groentjes,
Te ghenieten // die vlieten
Van *Rosemond*

4 Want haer roode lipjes
Bloosen als Scheerlaecken,
Als ick maer de tipjes
Eerst begin te raecken,
Schijnt mijn ziel te smaecken
De overgrootste vreught
Op aerden // in waerden:
Die mensche // nae wensche
Sijn hert verheught.

5 S'is soo soet van reden,
Lieffelijck van woorden:
Noch niet lang gheleden
Is't , dat ickse hoorden,
Mijn zieltje schier vermoorden
In liefdens soete lijn:
'k Docht doet het // je moet het
Mijn hertje // en smertje
Wel doen aen mijn.
6 S'heeft twee bruyne oochjes
Die soo soetelijck loncken,
Twee git-swarte booghjes
Daer rontomme proncken:
'k Ben in liefde droncken,
En weet naeuw wat my deert:
Ick segghe // soo legghe
Mijn sinne // van binnen
Door haer verheert.

B. W.

Met gestadigen arbeyt.

[O Schoonste Nymph verheven]

Stemme: O schoonste Personagie.

O Schoonste Nymph verheven,
Roemwaerde vrouw, cieraet, en pronck der aerde,
Sult ghy my gheen troost gheven?
Daer uw' schoonheydt en deuchde in my baerde
Alsulcke Min // Dat ick mijn sin
Door gheweldt, noch door reden,

Noch gheene dinghen // sou konnen doen bedwinghen
Af te treden.
2 Laet toch, o uytverkooren,
V wreetheydt t'mywaert eyndelijck eens enden,
Of anders sal verlooren
Zijn al de Min die Cipres dede senden:
Door haren Soon // die u, o schoon,
Heeft in mijn hert doen kroonen,
Om daer te leven // soo langh my Godt sal gheven
Hier te woonen.
3 Meer niet is mijn begheeren,
Als deuchdelijck u heusheydt te bejeg'nen,
Verhopend' ghy weer eeren
Sult mynen wensch en u goetheydt doen reg'nen
Met volle maet // op hem die haet
By leven, en in t sterven,
Buyten, o waerde // u gunst oft wensch op aerde
Liefd te erven.

T. D.

[Lief *Dorelea* straf]

Wijse: *Ghelijck een Roosje teer.*

*L*Ief *Dorelea* straf,
Roem-waerde Veldt-Goddin,
Indien ghy niet eens af
Laet uwe wrevel-sin:
Soo sal het naere Graff, la, la, la,
Door u wreetheydt (beminde)
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
Mijn zielloos Rif verslinde.

2 Ach, oft ick Jupijn waer,
Verandert in een Stier,
Als een Europa klaer
Soud' ick mijn Lief van hier
Ontschaecken oock eenpaer, la, la, la,
En brenghen daer 'k sou wesen
La, la, la, &c.
Met haer uyt alle vreesen.

3 Maer nu moet ick alleen
Swieren sinloos door 't wout,
Weydend' met droef gheween
Mijn Schaepjes jonck en oudt,
Want mijn Liefs hart als steen, la, la, la,
Nimmer en werdt bewoghen,
La, la, la, &c.
Door mijn klacht tot medoghen.
4 Ach hoe kan 't moghelijck zijn
Mijn waerde Nymph, dat ghy
Door 't vertoogh van mijn pijn,
Niet eens tot medely
Ontsteeckt oft hebt ghy mijn, la, la,
Gheswooren te bederven,
La, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
Soo sal ick door liefd' sterven.

Liefd' is God'lijck.
I. V. Mol.

[Swier van gheswier // rijst op het wit papier]

Stemme: Stil, stil een reys, &c.

*S*Wier van gheswier // rijst op het wit papier,
En haelter mijn Engheltje binnen,
Schrijft ende wrijft, dat 't gantsche aertrijck drijft
In't bekoor van de zieltjes sinnen:
Want daer is op // door 's Hemels klop
Soo een volkomen leven,
Dat gheen by, oft over zijn
Sterren, Maen, en Sonneschijn
Oyt hooghers kosten gheven.

2 Ghevlochte hayr // heel krulligh in malkaer,
En ooghjes soo vyerigh als koolen,
Waer 't voorhooft sit // soo hoogh, soo ront, soo wit,
En de winckbrautjes onder doolen,
By soo een stee // het neusje mee
Wel soet en fraey besneden
Daer twee gaetjes eel en net
Tot verluchtingh zijn gheset
Om de reuck der lieflijckheden.

3 Heft ghy eens aen // wat kaecxkens datter staen
In het Marmor bloosende leven,
De roode Roos // werdt dof en verweloos,
Op het wit Albaster ghewreven:
Gheeft sy een lach // o Hemel-dagh,
Ghy siet twee diepe dalen,
Kroone kansjes van gheluck,
Schoonheydts wonder overstuck
Om alles te behalen.

4 Neemt 't Kin-gewin // met het kloofje daer in,
En soo sult ghy dat hoofje vinden,
Soo even groot // ghelijck een ronde kloot,
Om 't beroem op de roem te binden:
Gheeft weer den hals // recht soo veel brals,
Als 't Swaentje met sijn veeren,
En de Borstjes noyt ghesien
Die de Speentjes eer aenbien,
Daer de Adertjes regeeren.

5 Keert tot haer Lijff // niet te los, niet te stijff,
Maer soo by d'effene zeden,

Daer d'armkens staen // met haer handekens aen,
Om d'aerdighe soetheydt te kleeden:
Gaet dan eens voort // 't is soo als 't behoort,
Och Godt wat macher schuylen?
In het decksel van 't ghewaet,
Midts het uyterlijck soo staet
Dat men niet daer voor souw ruylen.

6 Ick sul om leegh // de kuytjes zijn te deegh,
En de voetjes die gheestigh dribb len,
't Is al tot loff // jae sangh en reden-stoff,
En wie sal de gaefjes verkibb'len?
Gheen dit, of dat // noch hooghe schat
By mensch of menschen kind'ren
Moghen 't minste tot haer leet,
't Gheen ick uyt haer schoonheydt meet
In gheenen deelen hind'ren.

Je Brulle en Dieu.

Klacht van S. D. Velde.

Stemme: Hoe leg ick hier in dees ellenden.

*S*Choon d'Hemel niet en wil ghedoghen
Dat ick versell' u mijn vriendin,
De Liefd nochtans heeft sulck vermogen
Dat ghy ghestaegh door-waert mijn sin,
En doet in 't diepste van mijn droomen
V vriendelijck wesen voor my koomen.

2 Altijdt speelt ghy in mijn ghedachten,
't Zy wat ick doe, of wat ick laet,
't Gheheughen my vernieuwt veel klachten,
Als ick denck aen ons soete praet,
Ons nacht-ghevry en lieve lusten,
En hoe vernoeght wy elck-aer kusten.

3 Al ben ick ver van u verscheyde,
Ghy zijt (Lief) noyt uyt mijn ghedacht,
De woeste zee tusschen ons beyde
En heeft in't minste deel gheen macht
Dat sy een enckel vonck mijn'r hetten
Wtblusschen kan, ofte versetten.

4 Eer sal de Spaensche zee verdrooghen,
Datmen drooghsvoets daer door sal gaen:
Eer ick naer and're Liefd sal pooghen,
Of naer eens anders gunste staen,
Eer ick u Liefde st[...]e vergelde
De Son nimmer bestraelt de *Velde.*

5 Ick hadde wel ghehoopt eer langhe
V wederom ghesont te sien,
Maer d'Hemel wil ons reys verlanghen,
En dwinght my verder af te vlien,
En drijftme nae der *Soriers* stranden,
En *Cypris* daer *Venus* eerst lande.

6 Wilt ondertusschen (Lieff) verwachten
Gheduldelijck mijn wederkeer,

En gheen quae klappers tonghen achten:
Want sy ons luck benijden, meer
Ick wensch dat ghy wel moghet varen,
En d'Hemel u ghesont wilt sparen.

Verandert in tijdts.

[Doris waer toe al dit sorghen?]

Stemme: Stocke-Dans.

*D*Oris waer toe al dit sorghen?
Hoe dus treurigh soete Vrouw?
's Avondts laet, vroegh in de morgen,
Staegh verselt met droeve rouw.
2 Eenigh ick u altijdt vinde,
By u wit ghewolde Vee,
Onder dese groene Linde:
Ach u treuren doet mijn wee.
3 'k Bid verklaert mijn eens u meenen,
Gheeft eens reen van u ghesicht,
Dat bemorst is staegh met weenen:
Licht, dat ick u pijn verlicht.

4 Swijght ghy stil, soo moet ick raden,
Want mijn hertje daer nae graeght:
Hoe nae is u Ziel beladen
Om dat ghy mijn laestmael saeght?
5 Met *Dalinde* kruytjes // mengh'len,
Varsche Roos, en Angelier
Gingh ick door u tuytjes // strengh'len,
't Gheen ick dede voor playsier.
6 Is het soo? ach jalousye,
Maeckt ghy nu mijn Nymphje stuer,
'k Bid mijn schoone steldt ter sye
Al dit bangh sien, 't staet soo suer.
7 Het ghy dan gheen seeckerheden?
Is dan ledigh u ghedacht
Van de woordtjes, dien ick dede
Onlanghs in mijn Minne-klacht?
8 Soete zieltje, ach mijn Doris,
Geeft een lachje van u mont,
Ey vervrolijckt met u Cloris,
En hem doch u Liefde jont.

Nut en schadelijck.

Phyllis Klacht

Stemme: O Karsnacht schoonder dan, &c.

*M*Yn Schaepjens (die u hongher blusten
Met weeldrigh Thijm) boet nu uw lusten
Met roose-blaetjes van mijn krans,
Die al haer geur ten offer brachten,
Mijn breyn, dat hert en Ziel verkrachte,
Wanneer ick uytstack aen den dans.

2 't Is beter dat de Bloempjes voeden
Mijn Lamm'ren, die ick stervend' hoede,
Als datse van haer eer berooft
Door suchten (die mijn leven quellen
En heete traentjens trouw versellen)
Onschuldigh dorren op mijn hooft.

3 Erkauwtse menighmael met smaeckjens
Onnoosel Vee, maer als u kaeckjens
Vermoeyt zijn, en de slaep u groet,
Dan peynst eens om mijn doode leven,

Wat oorsaeck dat mijn sinnen dreven,
Tot schennis van mijn Roosen-hoet.

4 Ghy waerter by, doe mijn Philander
Sijn trouw toe-swoer die nu een ander
Met geyle tochten besich houdt:
Ghy waerter by, doe mijn sijn eeden
In't heyligh werck met hem deen treden,
Dat in den Hemel was ghebout.

5 Niet dat ick segh, al-siende Goden,
Dat uwe wil mijn Herder noode
Tot werckingh van soo valschen daedt,
Maer 'k sie op mijn volmaeckte minne,
Wiens weergae by u is te vinnen,
Die loonen 't goet, en straffen 't quaedt.

6 Doch 'k wensch geen straf, maer bid voor sonde,
'k Eysch Balsem voor een vuyle wonde,
'k Eysch Balsem die den Hemel voed:
Maer is uw' wil tot straf gheneghen,
Soo straft 't bedroch, en wel te deghen
Met wroegingh van sijn snood ghemoedt.

7 Dan sal ghewis mijn leet hem deeren,
Mijn Liefde tot zijn Liefde keeren,
Sijn Liefde wederom tot mijn:
Als ghy ons dan hebt t'saem ghebonden,
Noyt isser trouwer paer ghevonden,
Als Phyllis, en Phylander zijn.

M. T.

[Ghelijck een Mugghe teer]

Wijse: *Soo langh is 't Muysje vry.*

*G*Helijck een Mugghe teer
Swiert om de vlam en smeer,
Tot hy sijn vleugels schroockt
Soo werd ick als het Dier
Verteert door 't vlammend vyer
Dat Phyllis in my stoockt.
2 Een Mugghe werdt bekoort
Door't 't flick'ren van de Toorts,
En 't glinst'ren van de vlam,
En mijn pijn werdt ghevoedt
Door 't oogh van Phyllis soet.

Waer uyt den brandt eerst quam.
3 Ha overheeten brandt:
Ha overschoone glants,
Die in mijn teere hart
Ontsteecken hebt de Min
Van Phyllis mijn Goddin,
Die my nu laet in smart.
4 Want door 't ghesicht soo sloop
Van Phyllis, ende kroop
De vlam my in de Ziel,
En trock door al de leen,
Dies ick met droef gheween
Ach Phyllis voor u kniel.
5 Ha schoone toont ghenae,
Gunt my het woordtje Jae,
En blust mijn brandt en pijn,
Wilt overschoone Maeght
V slaeve die nu klaeght
Eens goedertieren zijn.

J. v. Mol. Liefd is god'lijck.

Veldt-deun,

Nae de stemme: *Ghy lodderlijcke Sylvia.*

Harder.
*W*El Harderin voor wie gaet ghy
Dit Kransje nu bereyen?

Harderin.
Dit Kransje Harder is voor my,
Voor u, en voor ons beyen.

Harder.
Ey laet dat staen // en laet ons gaen
Te samen wat vermeyen.

Harderin.
2 Neen Harder, dat staet my niet aen,
Sit hier wat by my neder.

Harder.
Ay laet ons liever weyden gaen,
Het is sulck lieflijck weder.

Harderin.
Mijn jonghe Vee // mach qualijck mee,
Sy zijn noch jongh en teder.

Harder.
3 Wel als ghy dan de rust bemint,
Laet ick dan Bloempjes plucken,
Dat ghyse om u Kransje bindt.

Harderin.
Maer treckt doch niet den stucken

De teere steel // dan sal ick 't heel
Gaen om u Voorhooft drucken.

Harder.
4 Seght my wat Bloempjes Harderin
Belieft ghy te ghebruycken.

Harderin.
Pluckt ghy slechts Bloempjes naer u sin,
Als sy maer lieflijck ruycken,
't Is voor u toch // plucktse die noch
Haer blaetjens eerst ontluycken.

Harder.
5 Houdt Harderin, daer is een deel
Bedouwde Maeghdelieven.

Harderin.
Sacht Harder, daer is al te veel.

Harder.
Wel, seght maer u believen:
Streckt u begheer // noch tot yets meer?
Ick sal u wel gherieven.

Harderin.
6 Pluckt my daer noch wat Roosjes root,
En Thijm, en Accoleyen,
Gaet haeltse hier maer in mijn schoot
Daer ginder uyt de weyen.

Harder.
Wel Harderin // seght maer u sin,
Ick salse u bereyen.

Harderin.
7 Komt doet de dorre blaedtjes of,
Laet 'k uw dit Kransje passen:
Ay siet, hoe cierlijck staet het lof,
Als om uw hooft ghewassen,
Jae wel hoe soet // staet u dien hoet,
Elck saljer om verrassen.

Harder.
8 Ick sal dit kransje om mijn hooft
Tot uwer eer bewaren,
Soo langh tot dat gheheel verdooft
Dees groen-ghevlochten blaren,
Tot dattet wordt // gheheel verdort,
Sal 't proncken om mijn hayren.

C. D. Wittenoom.

Minnaers-klaght,

Stemme: Engelse Momme-dans, Oft, De Godt Iupijn die 't all's beheert, &c.

*P*Arst uyt 't ghesicht een droef ghetraen,
Laet big'lend' langhs dees kaecken gaen

Bracke vloedt // die ick moe
Op d'aerde gieten
Met naer ghesucht, helaes om een,
Wiens harde hert blijft als een steen,
En niet acht // nae de klacht
Van mijn verdrieten,
't Gheen ick staegh // alle daegh
Doe voorwaer // of ick haer // noch hier naer
Hier door eens mocht ghenieten.

2 Doch 't schijnt mijn smeeckingh sy begeckt,
Of dat haer borst een rots verstreckt:
Want wanneer // ick begeer
Met soete woorden
Haer aen te spreecken, stuers en straf
Draeyt sy haer wesen van my af,
En gaet heen // of mijn reen
Sy niet en hoorden,
Jae het schijnt // dat sy vijnt
Hier in rust // en haer lust // werdt gheblust
Met dus mijn ziel te Moorden.

3 Wel Amarille seght my doch
Wat hebt ghy voorghenomen noch
Voor mijn trouw // waerde vrouw
Mijn te doen erven?
Wat is het gheen, seght Harderin,
Dat ghy met mijn hebt in u sin?
Sleghts ghebiedt // daer is niet,
Lust u mijn sterven?
Of begheer // ghy noch meer,
'k Ben te vreen // wilt my leen // vry van een,
Van lidt tot lidt doen kerven.

4 Is 't dat u wraeck dan meerder dorst:
Soo komt en opent vry dees borst,
Wt sijn stee // rockt vry mee
Mijn trouwe herte,
Klooft het aen tween, en siet Goddin
V eyghen beeltenis daer in,
't Gheen ghewis // d'oorsaeck is
Mijns vreughds en smerte,
Ghy sult sien // datter gien

Minnaer trou // is Me-vrou // of ick sou
In liefd' hem durven terten.

5 Want wat ghy wilt, ick ben te vreen,
Ick vrees gheen straf, hoe groot, o neen:
'k Ben gherust // als gheblust
Werdt u begeeren,
Want Lief, mijn leven en mijn doodt
Bestaet in u vermoghen groot,
Wat ghy doet // 't is al goet,
't Kan mijn niet deeren,
't Gheen u haeghd // waerde Maeghd
Doet dat vry // laes aen my // 'k sal my bly
Nae u behaghen keeren.

J. Soet.

Niet Soeter.

Sonnet.

I N lommer schaduw koel gaet *Celadon* sich vlyden,
O ntrent, oft neven-zijds van sijn beminde Maeght:
H et puyck der Nymphjes soet, daer d'*Amstel* roem op draeght,
A strea, die om prijs *Venus* wel derf bestrijden.

N u sittend' by malkaer in't grasje met haer beyden,
N evens ghewenste gonst vlecht sy hem onvertsaeght
E en Krans van bloem en kruyt, 'twelck hem op't hoogst behaeght,
S ijnde door hare handt ghepluckt uyt groene weyden.

V riend'lijck hy haer omhelst, haer noemend' sijn Goddin,
A fbeeldtsel van sijn ziel, sprinck-ader van sijn Min,
N iet achtend' (soo hy seght) *Venus* by haer persoone:

M idts kust hy *Astrea,* sijn soete Harderin.
O soet vereende twee, ghekluystert sin aen sin,
L ycander van *Calist'* ghenoot noyt sulcken loone.

I. V. Mol.

Pastorel, of t'samen-gesangh, *Tusschen Celadon en Astrea, Op 9. diversche wijsen te singhen.*

Op de wijse: Ach Lijsje lieve Lijsje.

Celadon.
AStrea Veldt-Goddinne,
Die mijn jongh hart ghebiet.
Sprinck-ader van mijn Minne,
Oorsaeck van mijn verdriet,
Voedtstresse van mijn klachten,
En minnende ghedachten,
Waerom is 't dat ghy vliedt?

Wijse: Ceste cruelle, &c

Astrea.

2 Ha Celadon vraeght ghy waerom ick vluchten
Gae voor u klacht, en waer toe dat het streckt?
't Is daerom dat ick weet dat ghy ghenuchten
In't veynsen hebt, en met de Maeghden geckt,
Die door 't vertooghen
In't minsaem ghevry,
Werden bewooghen
Door u soet ghevley,
En loose veynsery.

Wijse: Geklaeght zy u, o Heer der, &c.

Celadon.

3 Ontrouwheydt heerscht noyt in mijn sinne,
Gheveynst bedrogh noyt plaets daer vondt,
Maer trouwe liefd' tot mijn Hard'rinne,
Die ick bemin uyt 's harten grondt,
Ick weet niet waerom, waerde Vrouwe,

Asrtrea soet,
Ghy waent te sijn vals en ontrouwe
Mijn trouw ghemoedt.

Wijse: Treedt rasjes mijn voeten.

Astrea.

4 Meynt ghy dat het gril is?
Neen Amarillis,
En preutse Phillis
Ghetuyghen doch,
Hoe ghy haer vleyt
Met soetigheydt,
Daegh'lijckx in't weyden noch:
Oft is dat gheen gheveynst bedrogh?

Wijse: Lestmael ginck ick ter jacht.

Celadon.

5 Phillis noch Amarill'
Vley ick oyt, mijn beminde,

Tot Min: is 't waer, soo wil
Jupijn my strackx verslinde
Door synen Blixem fel en straf,
En senden 't trouw'loos riff in't graf,
Of branden het tot kaf.

Wijse: Soo langh is 't Muysje vry.

Astrea.

6 Houdt Coridon ay houw,
Ick acht u Liefd' ghetrouw,
En neem u trouw nu aen:
Maer wilt my oock hier naer
Niet laten in't bezwaer,
En trouweloos af gaen.

Wijse: Nerea schoonste van u, &c.

Celadon.

7 Den Rhijn sal eerder rughlinghs stroomen,
De Son verliesen synen glimph,

De woeste Zee beplant met Boomen:
Eer ick verlaet mijn waerde Nymph.

Wijse. Met recht mach ick my wel, &c.

Astrea.
8 'k Ontfangh u trouw, my aengheboden
Dan Celadon met wil van u.

Celadon.
Lief willen wy de hooghe Goden
Danckseggingh doen haers gonst alsnu.

Astrea.
Celadon ja.

Celadon.
Lieff Astrea,
Ick bid laet my // in teecken van 't verbondt
Nu kussen bly // eens u god'lijcken mondt.

Wijse: O Kersnacht schoonder dan den daghe.

Astrea.

9 Nu kust my vry, en boet u lusten,
Lief Celadon, en laet ons rusten
Te samen hier in de groene wey:
Terwijl sal ick een Kransje vlechten,
En om u blonde Hayr gaen hechten,
Tot loon uws trouw en soet ghestry.

Liefd' is God'lijck.

J. V. Mol.

[Rvst onder dese Boomen]

Stemme: La durette.

*R*Vst onder dese Boomen,
Mijn Enghel Caraleen,
En wilt niet verder Boswaert treen:
Ey siet het Beeckje stroomen,

Sijn Christalijne vliet,
't Gheen van 't sandigh Duyntje schiet.

2 Lief, pluckt hier roode Roosjes,
En pronckt u stroyen Hoet,
Met rieckent kruydt, en bloempjes soet
Bestrickt u geele broosjes,
En suyvere witte kleen:
Dan sal ick u leyden heen.

3 Bly-gheestigh aen de Dansjes,
By al de jonghe Lien,
Die u vol vreughden sullen bien
Gheluck, met Pallem-Kransjes,
En singhen helder uyt:
Langh soo leeft dees jonghe Bruydt.

4 Ach Cloridon u loncken
Doordringhen mijn ghemoedt,
En uwe woordtjes Suycker-soet
Die doen mijn hertje voncken,
En blaeck'ren in de Min:
Dies ick heel de uwe bin.

5 Ey komt dan wensigh Nachje,
Verthoont u Licht *Diaen,*
Soo sullen wy te samen gaen,
Heel vrolijck met een lachje,
Aen al de Nymphjes bly
Melden onse vryery.
6 En dan op morghen treden,
Begroent, verciert, ghekroont,
En hechten (nae d'oude ghewoont)
Voor *Venus* Heyligheden
Ons hertjes t'saem aen een,
En voorts leven wel te vreen.

Nut en schadelijck.

[Dwaelt Schaepjes van mijn af]

Stemme: Ick sucht, ick, klaegh, ick ween.

*D*Waelt Schaepjes van mijn af
Terwijl ick by dees Linde,
Verhael de wreede wreetheyt straf
Van mijn stuursse *Clarinde*.

2 Die laes, dees Herder moort,
Door haer lichtvaerdigh Minne,
Want nu mijn zieltjen is bekoort,
Bant sy mijn uyt haer sinne.

3 En schept haer vrolijckheydt
In mijn weemoedigh klaghen:
Soo dat ick nu vol bitter leyt
Verslijten moet mijn daghen.

4 Ach Lieff, *Clarinde* ach:
Kan het aenminnigh smeecken,
Mijn suchjes, en mijn naer geklach
V harde hart niet weecken?

5 Soo naeckt, O Harderin,
Het eynde van mijn leven:
En u sal ick als vyandin
De oorsaeck hier van gheven.

6 Vindt ghy mijn lichaem kout,
(By avontuer) verscheyen,
Hier in't belommert groene wout:
Wilt het ten graef-waert leyen.

7 Ey wilt aen mijn voldoen
Voor 't laetst dees slechte bede:
Verciert met Roos, en rieckent groen
V doode Harders leden.

8 En rijmt twee reghels soet,
Om op mijn graff te proncken:
"Hier rust een Herder, die in gloet
"Smoorden door minne-voncken.

Nut en schadelijck.

Af-deelingh der vijf Sinnen,

Stemme: Soo langh is 't Muysje vry.

't Gesicht.

*G*Od'lijck klaer-stralend' Licht,
Ach Blixems uyt 't ghesicht

Van Sylvia, wiens glans
Verdooft de gloor en strael
En luyster t'eenemael
Van *Phoebi* gulde Krans.

't Ghehoor.

2 Ha stem, wiens soet gheklangh,
't Zy in gespreck of sangh
De *Musae* overtreft,
En *Pierus* docht'ren doet
Wijcken, die met hooghmoet
Haer sangh hadden verheft.

De Reuck,

3 Violet, Roos, Ang'lier,
V reuck is met een sier
Te achten by de geur
En aessems soete douw
Van mijn Ziel-waerde vrouw,
Maer moet wijcken daer veur.

De Smaeck.

4 Wech Nectar en Ambroos,
Want als ick maer 't ghebloos
Eens druck van 't sacht Robijn
Der lippen oversoet
Mijns Nymphs, die Nectar goet
Kan meer vermaecken mijn.

't Ghevoel.

5 Als ick ghevoel het teer
En poessel lijff: ter neer
Mijn vryheydt henen valt,
En door 't ghevoel soo wert
Ontsteecken mijn jongh hert
Door u, diens roem dat bralt.

Liefd' is God'lijck.
I. V. Mol.

[O altoos heet Autaer]

Stemme: D'Orange.

O Altoos heet Autaer,
Ick volgh uw' Off'rend naer,
Want duyck ick in den *Amstel-vliet,*
Mijn heete vlam verkoelter niet.
Mijn suchten // mijn kluchten // voor die dees smert
Eerst schiep in mijn jonck hert.
Want schreyd' // ick // of vleyd' // ick,
Sy hield het voor een loose minnaers pert.

2 'k Nam *Cupido* te baet,
Die gaf my desen raet,
Voor mijn onlijdelijcke plaegh:
Gaet *Venus* off ren alle daegh,
En smoocken // en roocken // doch steedts voor haer,
Op 't blaeckende Autaer,
En treuren // 't sal beuren
Dat *Venus* haer, uw sal doen volghen naer.

3 En 't is oock soo gheschiet,
Want ick deed' anders niet
Als off ren, van den dagh begon,
Tot 's avondts naer den Avondt-son:
Ick schreyden // ick vleyden, aen de Goddin,
De Moeder van de Min,
't Verdroot my // met schoot sy
Haer heete kracht, mijn Lief, ter boesem in.

4 Nu volght sy my soo naer,
G'lijck ick eerst deed' om haer,
Met tranen in haer droef ghesicht,
En klaeghd' om 't plagend Venus wicht:
Nu groeyt ick // nu moey ick, my gantschlijck niet
Met haer // noch haer verdriet:
Al vleyt sy // al schreyt sy,
Ick houd haer tranen voor een Minne-vliet.

C. D. Wittenoom.
Soeckt, en yvert.

[Ach soete Phillis]

Wijse: *Ick min mijn Harder.*

*A*Ch soete Phillis,
Denckt niet dat 't gril is
Dat ick (Lieff) ontsteecken
Ben, voor uwe treecken,
En vriend'lijck ghelaet,
Phillis, Phillis, my doch niet versmaet.

2 V ooghskens stralen
Die doen nu dwalen
Myne jonghe sinnen,
Die door uwe Minne
Vast ghekluystert zijn,
Ach Phillis, Phillis, versoet eens mijn pijn.

3 Vooghdes mijns harte,
Voedtst'res mijns smarte,
Ghy die ziel en leven
Neemt, en weder gheven
Kunnet met een woort,
Ach Phillis, Phillis, die mijn ziel bekoort.

4 Hoe langh sal 't dueren,
Noch dat ick trueren
Sal, om u mijn schoone?
Wilt my doch beloonen
Met u weder-min:
Ach Phillis, Phillis, keert tot my u sin.

5 Siet hoe ter Aerde,
Ick legh, ach waerde
Voor u voeten neder,
Nymphe mint my weder,
Toont u slaef ghenae,
Ach Phillis, Phillis, gunt my 't woordtje Jae.

***J. v. Mol.* Liefd is God'lijck.**

[Och droevigh naer beschaduwt wout]

Stemme: *Doen Daphne d'overschoone Maeght.*

*O*Ch droevigh naer beschaduwt wout,
Ontspreyt doch u telgen, en scheytse van een,
Daer haer mijn Nymph stadigh onthoudt,
Of draeght doch mijn droevighe suchjes daer heen,

Dat haer 'r medooghen // doet komen voor ooghen
Van hem die haer al suchtend' nae-jaeght.
Minnende *Satyren,* doet haer doch pooghen
Door vreese, naer my, die om haer klaeght.
Maeckt dat sy stadigh sucht // naer my, daer sy voor vlucht,
Dat ick haer gunste door anghste gheniet,
Dat sy soo ras naer my, als voor u vliedt.
2 Mijn weeldrigh Vee verlaet ick soo vaeck,
En laetse alleenelijck weyden in't wout,
En volgh haer, doch eer ick haer naeck
Ontvluchtse my weder, vrymoedigh en stout,
In diepe speloncken, in holen, en kuylen,
In gaten, in hoecken, in 't droevighst' van 't bosch
Gaetse haer stralende schoonheydt verschuylen,
Door hegghen, en struycken, en slijckerigh mosch:
Daer ick al suchtend' dan // soeck waer sy vluchten kan,
Maer 't schijnt dat *Diaen* haer Godlijck bekleedt,
'k Verliesse ghelijck *Pan Syringa* deed.
3 Dan schrey en roep ick om *Argus* ghesicht,
Om haer te betrapen daer sy haer verschuylt,
Dan komt my bespotten het dertele wicht.

En seyd', had ghy *Argus* sijn ooghen verruylt,
Soo waert ghy verheven by *Iovis* Goddinne,
En by al de Goden ten Hemel ghehaelt,
Dan most ghy verlaten uw schoon' Harderinne,
't Is beter, seydt hy, dat ghy hier dwaelt.
Dan gaen ick suchtend voort // als my het wicht verstoort,
En maeck al de weghen door tranen bedouwt,
En doe dat mijn suchjens schaet'ren door 't wout.

C. D. Wittenoom.

[Truytje soete Maetje]

Wijse: Straffe Harderinne.

*T*Ruytje soete Maetje,
Waerom toont ghy u soo straf
Seght doch Cameraetje?
Sult ghy niet eens laten af?
Of is Crelis 't liefste kindt,
Dieje meer als my bemint.
2 Och kon ick jou krijghen,
Truytje-maet ick seghje dat,

Soete Koeck, en Vijghen
Gaf ick jou te eten sat,
Oesters, Tonghen, en Pladdijs:
Dus soo neemtme benje wijs.

3 Soudje Crelis Meesen
Nemen, dat's een droncken bloet,
Ick sal nuchter wesen.
Lieve Truytje 'k ben soo soet,
Oock soo ben ick stijff, en stout,
Crelis buer is slap en out.

4 Wel ick seghje Truytje,
Laet loopen den ouwen Grijn:
Komt en weest mijn Bruytje,
'k Sel jouw gheven Bier en Wijn,
Leck're Bout, oock Pos, en Baers,
Lieve Truytje 'k word schier aers.

5 Soete Smodder-muyltje,
Benje met Butter-doos,
En mijn eyghen uyltje?
Dien ick voor mijn Lieff verkoos,

Truytje 'k word soo nuw, soo groen,
Soete Schaepje laet het doen.

6 Mocht ick jouw eens Meysje,
(Ay je weet wel wat ick mien)
Vatten by jouw vleysje,
Jy soud soete kueren sien,
Jae ick soud jouw 't best uyt 't lijff
Geven, alsje waert mijn wijff.

7 Och mijn Blaes van binnen
Lieve Truytje brandt als vyer,
Dus wilt my weer-minnen:
Komt mijn soete Venus-dier,
Komt doch lieve Truytje drae,
Komt ras gheeft my 't woortje Jae.

De Min die leyt en raest tot onder aen mijn soolen,
't Is of mijn hartje leyt op backers doove Koolen.
Jae wel, jae wel, jae wel, ick had het noyt ghedocht
Dat liefd' soo branden kan, voor dat ick 't heb besocht;

Mijn sinnen swieren oock rond' om en om weerom,
Ick weet niet waer ick ben tot ick by Truytje kom;
En als ick niet en ben by die verbrugste Meyt,
*'kMee*n *Truytje, Mopsis kint, myn hart va*n *droefheyt splijt.*

J. v. Mol.

[Troetel-siecke *Rosemont*]

Stemme: *Ach waer zijt ghy Coridon.*

*T*Roetel-siecke *Rosemont*
Sach *Garinter* koomen,
Dies het Nimphjen haer terstont
Leyd' by d'Else-boomen,
Waer dat hy fluckx by haer liep,
Vol van Venus-lusten:
Maer sy lach als ofse sliep,
Hoe dat hy haer kusten.
2 Voorts heeft hy de borst onthaeckt,
En seyd' ach mijn Troosje,
Nu kom ick tot op het naeckt,
By 't ontloocken Roosje,

Dat ick van sijn steeltje hor,
Op het schoonst van't bloosen,
Doen wierden 't Juweeltje dor
Van haer Maeghde-roosen.
3 Waer op dat hy sich versteeckt,
't Gheen sy heeft vernomen,
Dies sy vol van vreughde spreeckt
Suyckersoete dromen,
Grondeloose Nectar-bron,
Ganimedes wapen,
Dat ick steets soo dromen kon,
'k Wou wel eeuwigh slapen.
4 Nauwlijck reed de vochte Maen
Neghen-mael uyt speelen,
Langhs de dicht-besternde Laen,
Of men sach haer teelen:
Elck vraeghd' hoe de Vader hiet,
Sy dorst aers niet spreecken,
Als 't was in haer slaep geschiet,
Daer bleef 't vraghen steecken.

Pieter Trans.

[Spraeck'loose Boompjes soet]

Wijse: *L'Orange.*

*S*Praeck'loose Boompjes soet,
Buyght uwe telghjens, en doet
Aenwysingh my waer Galathe
Ghevlucht is met haer wolligh Vee:
Ha wreede // sal hede // ick vinden niet,
V die mijn Ziel ghebiet?
En stadigh // versmadigh
Voor u dienaer in duyster kuylen vliedt.
2 Siet toe trots' Harderin
Dat ghy door wrevel-sin
V selfs niet doet de meeste schae,
Als ick van sin verwis'len gae,
De minne // mijn sinne // nu wel ontsteeckt
En 't hart, 't welck vruchtloos smeeckt,
Maer sachte // wilt achte
Dat wreede stuersheydt de minne wel breeckt.
3 Ghy zijt uyt 't spoor der reen
Indien dat ghy meent een

Te vinden, die u soo ghetrouw
Beminnen soud', roem-waerde vrouw:
Dayphillis // sijn wil is
Heel vast gheboeyt
Aen u, door Min ghegroeyt:
Dies schoone // tot loone
Hem met den dauw van u ghenae besproeyt.

4 Aenveert sijn trouwe Min,
Ha preutse Veldt-Goddin,
En gunt hem weder-liefd' tot loon,
Ontfanght sijn Trouw, u dich gheboon.
Hy blaecket // en haecket
Nae u by-zijn,
Dies versoet syne pijn,
En klaghen // behaghen
Laet u de dienst en trouwe liefd van mijn.

I. v. Mol.

J. S. Vreughde-gesangh,

Stemme: Om een die ick bemin.

JVyght nu mijn Zieltje juyght,
En danckt de Goden,
En voor haer Autaer buyght,
En sendt de Boden
Van u verheucht gemoet na d'Opper-salen,
Want ghy, de braefste vrouw,
Die men oyt vinden sou,
Ghenoten hebt voor jou:
J'hebt luck gaen halen.

2 Want sy is onghemeen,
Mijne Goddinne,
Jae daer en is niet een
Van d'Harderinnen,

Waer voor mijn Cloris sal in schoonheydt wijcken,
Ick weet men vindt doch niet
In't bosch, hoe naeuw men siet,
Van al een die daer yet
Mach by haer lijcken.
3 'k Weet *Venus* selfs, hoe schoon
Haer *Paris* achten,
Soo 'k mijn Goddin ten toon
Voerde, verkrachten
Haer schoonheyt, hoewel dat sy heeft ghewonnen
De vrucht, soo *Paris* nou
Eens sagh mijn brave vrouw,
'k Weet het hem rouwen sou
Hy 't heeft begonnen.
4 Dies buygh ick met ootmoet,
En danck u allen,
Dat mijn dit waerdtste goet
Een deel ghevallen
Is, door het wijs bestier van uwe Godtheydt,
Waerom ick danckbaerlijck
Kniel voor dees gaven rijck,

Want in dees wereldts wijck
Gheen grooter lot leydt.

Danck-segh.

Lof Opper-hemel-Goon, die uwe Zeghen-stralen
Soo mildelijck en goet laet op my neder dalen,
Die als met eygen hant my geeft mijn waerde helft,
Ick bid dat ghy de Liefd vast in ons herten delft.

Niet Soeter.

[Roemwaerde Maeght een pronck der schoone]

Wijse: O Kersnacht schoonder dan den daghe.

*R*Oemwaerde Maeght een pronck der schoone,
Hoe langh sult ghy weyg'ren weerloone,
Aen *Celadon,* seght Harderin,
Sal door mijn klacht noyt sijn bewoghen
V waerde hart? of tot medoghen
Eens keeren uwe wrevel-sin.

2 Moord'resse mijns vryheyts, Goddinne,
Seght doch eens waerom dat u sinne
Versmaen soo preuts de min van my?
Of werdt u sin tot minne-plightjens
Beweeght veel eer door de ghedightjens,
En *Polexanders* soet ghevry.
3 Lieff *Astrea,* ick moet bekennen
Dat de soetigheydt syner Pennen
Mijn Boersche stijl te boven gaet:
Sijn rijm kan mijn dichts luyster roven,
Maer mijn liefd' gaet sijn liefd' te boven,
En mijn trouwheydt veel vaster staet.
4 *Polexander* door Rijmerye
Kan beter 't Maeghden hartje vleye,
Als *Celadon*, die al te slecht
Niet kan de soete Maeghde gunsjens
Winnen door rijmens Tover-kunsjens,
Maer tracht daer nae, door trouw oprecht.
5 Ick kan gheen Maeghde sinnen strelen,
Ick kan gheen gonst door konste stelen,
Mijn wapens zijn de diensten trouw:

De kuyssche liefd', en 't droevigh smeecken,
Waer door ick soeck weer-min t'ontsteecken
In 't zieltje van mijn waerde vrouw.
6 Laet doch mijn trouw eens overwinne
V wreetheydt schoone Harderinne,
Of sal dan *Polexander* nu
V gonst, ach Nymph, alleen verwerven,
En ick hoop'loos verlaten swerven
Door 't vluchten van u, trots en schuw.

I. v. Mol. Liefd' is God'lijck.

[*Breghje* was lest heel belust]

Stemme: Van Theunis.

BReghje was lest heel belust,
En geerigh om te trouwen,
Sy liet haer Moertje noyt in rust,
En songh sonder op-houwen:
'k Hout met onse Theunis, 'k hout met onse Theunis,
Ick segh het hem nae, tot zijnder eer,
Dat hy op't soenen niet deun is.

2 De Moer die sprack wel malle Brecht,
Wil jy ons Teunis minne?
Jae Moer: 't is sulcken reynen knecht,
Hy speult staegh in mijn sinnen,
'k Houdt met onse Teunis, &c.

3 Laestmael gingh ick door het gras
Met hem heel soetjes wandelen:
Mijn docht ick in den Hemel was,
Soo wist hy mijn te handelen,
Ick houdt met onse Teunis, &c.

4 Als ick denck om de lonckjes soet,
Die hy schoot van ter syen:
Ick krijgh een grillingh deur mijn bloedt,
O! 'k mach de knecht soo lyen,
'k Houdt met onse Teunis, &c.

5 Al quam de grootste van het Landt
Met hooghe eeden zweeren,
Dat ick sou wesen sijn eyghen Sant,
Ick sou hem niet begheeren,
Soo hou ick het met Teunis, &c.

6 Dus Moertje laet het mijn toch toe,
Dat ick mach Teunis krijghen:
Al maeckten jy 't my noch soo moe,
Ick wil en sal niet swijghen
Te roemen van ons Teunis, te roemen van ons Teunis,
Daer singh ick of // met groote lof,
Dat hy op 't soenen niet deun is.

Nut en schadelijck.

[Schoone Harderinne]

Wijse: *Phyllis komt u buyghen.*

*S*Choone Harderinne,
Om u gunst te winne
Soo tracht ick altijdt:
Vertroost my eens soete meyt,
Ende keeret doch u sinne
Tot die u gestadigh vleyt.
2 Braeve Harderesse,
Mijne ziels vooghdesse
Die my hebt doorwondt:
Ha ziel-waerde Rosimondt,

Wilt mijn Minne-brandt doch lesse,
En maeckt my weer gesont.
3 Aensiet mijne smart // doch
Die ick in het hart // noch
Draegh, ach Harderin:
Schoone maeght toont my weer-min,
Vlucht voor u slaef niet te verd', och
Overschoone Veldt-Goddin.
4 Want ick in dit leven
V niet sal begheven,
Overschoone Maeght,
En soo men noch liefde draeght
Nae de doodt, soo sal ick even
V noch minnen onvertsaeght.
5 Al waert dat Atrope
Door het dood'lijck noope
Van sijn Schicht seer fel,
Hadt mijn riff ontsielt seer snel,
De geest soud' met soete hope
V noch dienen evenwel.

I. v. Mol. Liefd is Godlijck.

[Waerde vrouw, pronck-parel van ons tijt]

Op de voys: *Seght my doch wel soete lieve Maegt.*

*W*Aerde vrouw, pronck-parel van ons tijt,
Die in eenigheydt u lieve Lenten slijt,
Voelt ghy niet des liefdens-prickelingh:
Die door u ooghs-ghegluer trou-hertigh ick ontfingh.
2 Wil'ghe Non, ay komt eens uyt u Kluys,
Lieft een van de gheen die slendren om u huys:
'k Sweer 'k my acht de luckighst' die daer leeft,
So ghy in plaets van neen my eens 't jae-woort geeft.
3 Schoone, maer te trotsigh en te prat,
Nu ghy wordt ghelieft van d'beste van de stadt,
Wilt ghy niet? ick raed' u doch het best.
Keurt eenen die u lieft, en d'eerste voor de lest.
4 Schuwe Maeght, om dat ghy kuysheyt mint
Seght ghy datmen die alleen alleenigh vint:
Keert tot d'Echt, dat is de kuysheydts blijck,
Maeckt van u frisse jeucht alreed geen levend' Lijck.

Tout per le temps.

[Sielwaerde vrouwe // schoon Leerinde]

Wijse: *Droeve Princesse van 't Woeste ghebiede.*

*S*Ielwaerde vrouwe // schoone Leerinde,
Pronck van ons eeuw mijn siels voogdes
Sal dan mijn trouwe min nimmer vinde
Eenigh medoogh, ha moorderes,
In 't staele hart
Van u, straffe Goddinne,
Sullen dan u sinnen
Niet tot medely
Door myne smart
Eens keeren Harderinne
Sal u wederminne
Noyt verquicken my?
Soo wilt o schoon // u slave van des noodt,
En duysent doon // bevryden door een doodt.

2 Doorsteeckt mijn hartje
Nymph, met u' handen:

Straffe Beulin eyndight mijn pijn,
En droeve smarte,
Waer in door banden
Der Minne vast ghekluystert zijn.
Mijn siel en sin,
Mijn hert, en jonghe leven,
't Welck my gaet begeven
Straffe Harderin,
Om dat mijn min
Ghy stadigh gaet weerstreven,
En noch daer beneven
Versmaedt, ach Goddin,
De dienst en trouw // u dick door my betoont,
Die ghy Me-vrouw // te wreedelijck beloont.
3 Veel liever sterven // wil ick, ach schoone,
Dan altijdt leven in 't verdriet,
En steedts te derven // uwen persoone
Die door de Min mijn ziel ghebiedt:
Adieu dan Nymph,
Die mijn ziel hebt ontsteecken,
Door u soete treecken,

Volmaeckte schoonheen,
En ooghskens glimph,
Adieu, d'wijl het smeecken
V strafheydt niet breecken
Kan, noch 't droef gheween:
Soo sal ick snel // nu sterven met ghedult,
't Welck ghy licht wel // hier naer beklaghen sult.

Liefd' is God'lijck
Johannes van Mol.

[Ghelijck een Molle wroet]

Wijse: Roem-waerde Carinel.

*G*Helijck een Molle wroet
In d'Aerd', en blind'ling moet
Leven, berooft van 't soet
Vermaecklijck Licht,
Alsoo mijn sinnen
Vol min ghesticht,
Wroeten in 't minnen,

Gheblindt van binnen
Door 't kleyne wicht.

2 Mijn hart, door Liefd verblint,
Let niet op 't gheen het mint,
Ofte door min ontsint,
Neemt gantsch gheen acht,
't Zy op vroomheden,
Deuchtrijck gheslacht,
Schoonheydt van leden,
Oft wijse reden,
Geldt, goedt, noch macht.

3 Vraeght ghy waer nae ick sie?
Ick volghe Mins ghebie,
Zijnde ontmant van die
My minnen doet,
Gheen rust ter deghen
Mijn sinnen voedt,
Maer soeck daer teghen
Door onrusts pleghen
Mijn rust seer goedt.

4 Vraeght ghy waerom // t is dwanck,
Mijn vryheydt is te kranck
Te nemen ander ganck,
Als Liefd' doet gaen
Sin en ghedachten,
Zijnde belaen
Met Min, wiens krachten
Iupijn door machte
Niet kan weerstaen.

Liefd' is God'lijck.
J. V. Mol.

[Vliedt naere suchjes by de Goden]

Wijse: *Met recht mach ick u wel beklaghen.*

*V*Liedt naere suchjes by de Goden,
En tuyght den Hemel uwe smart,
Tuygt hoe mijn siel met duysent dooden
Door Laura steedts ghepijnight werdt:
De straffe vrouw
Acht dienst noch trouw,

Die 'k haer betoon // en ghestadigh aenbiedt,
Maer tot weerloon // sy voor mijn klachten vliet.
2 Sullen mijn tranen dan niet beweghen
V, Hemel-Goon, tot gunst van my,
Sult ghy medogende gheneghen
Niet eens ontsteecken tot meed'ly.
Ha Paphos vorst,
Sal dan de borst,
Van mijn Goddin // door uwe groote kracht
Niet tot weermin // en liefde sijn ghebracht.
3 Hoe menighmael in dees warande
Ha Cupido, doen ick met vlijt
Met Myrthe groen u offerhande,
Smeeckend' en dienend' u Godtheydt:
Dies God'lijck wicht
Neemt doch een schicht,
En stiert de punt // in Lauraes wreede ziel
Tot troost haers vrunt // en trouwe slaef Dayphil.

J. v. Mol. Liefd' is god'lijck.

Sylviaes Jalousy.

Sylvia.
Philander seght my eens het ghene waerom ghy
In't kriecken vanden dagh dus vluchten ginckt van my?

Stemme: L'Orange.

Philander.
*I*Ck vluchten schoon Goddin
Van u mijn Harderin,
Ick vluchten van mijn *Sylvia,*
Wiens spoor ick stadigh volge na,
Noyt docht ick // noch socht ick
In't Klaver-gras
Een die my liever was:
Hoe sou dan // ick vrouw van
V vluchten konnen *Sylvia* soo ras.

Sylvia.
Waerom Philander dan in't kriecken soo gevloghen
Van my die u bemint? Ick vrees ick ben bedroghen.

Stemme: Tsa, tsa mijn Herders riet.

Philand.
Bedroghen nimmermeer,
Dat sweer ick by mijn eer,
Ay set u hier wat neer
Mijn *Sylvia,*
Ick sal 't u doen verstaen
Hoe het is toe-ghegaen,
Dus wilt niet vreesen
Mijn uytghelesen,
Mijn waerd' Ega.

Sylvia.
Nu dan Philander melt, seght my den rechten grondt,
Van't geen daer ick u om soo schichtigh loopent vondt.

Stemme: Mijn hartje brant van soete min.

Philand.

Soo dra als *Cloris* haer liet sien,
Begaf ick mijn tot jaghen:
Dies *Sylvia* saeght ghy my vlien,
Soo laeght ghy onder d'haghen.

Sylvia.

Iae Sylvia die sat verborghen onder 't groen,
Wat joeght Philander ghy, kond ghy geen Haes opdoen?

Stemme: Verheft u diep ghesucht.

Philand.

'k Joegh nae een Jeughdigh Hert,
't Gheen mijn ontrocken wert:
'k Joegh na een hertje dat mijn hert gevangen had,
Maer laes ick vont haer niet hoe seer ick *Cypres* bad.

Sylvia.

Philander dit's te diep, 'k verstae niet wat ghy seght,
U reden sijn te hoogh, ick bid my onderrecht.

Stemme: Naedien de Goddelijckheydt.

Philand.

't Hertje zijt ghy Me-vrouw,
Dat ick na jaegh met rouw,
Het ander Hert is 't myne:
Soo 't een het aer verlaet
Leef ick staegh in pijne,
En sweef in droeve staet

Sylvia.

Hoe kan u hert by 't mijn, of 't mijn by 't uwe wesen?
't Is losse Minnaers praet, uyt geyle min gheresen.

Stemme: Verweende Corinne.

Philan.

Noyt geyle minne // mijn waerde vrouw,
Socht u Philander t'onderstaen:
Maer schoon Goddinne // getrouwe trouw
En ware Liefde te nemen aen,
Dies mint Philander // die noyt geen ander // als Sylvia
Sal minne // Goddinne geeft 't woortje Ja.

Sylvia.
Soo my Philander mint, en draeght ghetrouwe trouw
Leef ick vereent met hem, als echte Man en vrouw.

Stemme: Schoonste Lerinde.

Philand.
Juyght Herder om de trouwe Minne
Die ghy gheniet van *Sylvia,*
Schatert met my ghy Bosch-Goddinne,
Komt Echo, boorst mijn lusjes nae,
Maeckt 't wout verheucht, op dat de pluym'ge Dieren
Moghen tierelieren, schrillen uyt de vreught
Die heden my schijnt om het hooft te swieren,
Wilt te samen vyeren, d'hooghste dagh mijns jeucht:
Dagh die my sal vergaren doen met een
Die in *Philanders* hertje staet alleen.

Liefde verblijdt.

Register.

A.

*A*Ch Laura die door, &c.	9
Amarillis roem, &c.	13
Ach aengenaem gelaet,	15
Amier // 't gheswier,	17
Ach schoonste Harderinne,	36
Ach soete Phylida,	51
Ach Galathe mijn lieve licht,	86
Astrea Veldt-Goddinne,	113
Ach soete Phyllis,	127

B.

Breghje was laetst heel, &c.	141

D.

Dartele Nymph waerom, &c.	19
Droeve stem de lucht met, &c.	67
Dwaelt schaepjes van my af,	120
Doris waer toe al dit sorgen,	98

E.

Ey groen begraesde wegen,	82

G.

Gelijck een Mugge teer,	142
God'lijck klaer stralend', &c.	122
Gelijck een Molle wroet,	148

I.

Ick wil een liedeke*n* brenge*n*, &c.	53
Juycht Adams zaedt, &c.	68
In lommer schaduw koel,	110
Ick vluchte*n* schoon Goddin,	152

K.

Kan 't zijn, o Goon, dat, &c.	33

L.

Lieve Nachtjes,	31
Laes, ey goude son, ey neen,	58
Lief Dorelea straf,	91

M.

Mijn lieve Rosimonde,	27
Mijn beminde hartje,	49
Mijn Schaepjes die u, &c.	100

N.

Neptun' het heftigh woen,	7

O.

Och droevig naer beschaduwt.	128
O Amsterdamsche pronck, &c.	21
Ontlast u volle borst,	81
O schoonste Nymph verheve*n*,	89
O altoos heet Autaer,	125

P.

Pronck van d'Harderinne,	60
Parst uyt 't gesicht een droef.	106

R.

Rosemonda mijn Enghel,	29
Rosemond' die is soo straf,	45
Rosemond Nimph waer heen,	72
Rust onder dese Boomen,	119
Roemwaerde maegt en, &c.	139

S.

Schuylter geen medoghen,	5
Speelnootje 'k heb een, &c.	23
Sal Phebus sijn vergulde, &c.	40
Siet hier de aldersoetste tijt,	47
Swier van gheswier,	93
Schoon d'Hemel niet en, &c.	96
Spraeck'loose boompjes soet,	155
Schoone Harderinne,	143
Sielwaerde vrouwe,	146

T.

Tzedert ick de roode tipjes,	38
'T is onlanghs geleden,	44
Tietje soete lieve Meysje,	64
'T schijnt ghy my nu gaet, &c.	79
Truytje soete Maetje,	130
Troetelsiecke Rosemont,	134

V.

Vlucht niet mijn Sylvia,	75
Venus Liefd-Goddinne,	88
Vlied nare suchjes by de, &c.	150

W.

Wie dat een Roosje versch, &c.	10
Wat liever licht sien ick van.	42
Waer vlucht ghy doch heen.	56
Wel Harderin voor wie gaet.	104
Waerde vrou, pronckparel.	145

Aen de Amstelsche Vliet-Nymphjes.

S Ne'ege Jonffers, zoete Zangsters,
Altijt naer wat nieuws verlanghsters
Neemt dit Minnebeeckj' in danck,
En verwacht van my eer lanck
Nieuwe Liedtjes, nieuwe wijsen,
Om u zang-lust mee te spijsen.

Verandert in tijd